

Venus minne-gifjens

bron

Venus minne-gifjens. Cornelis Willemsz. Blau-Laecken, Amsterdam z.j. [1622]

Zie voor verantwoording: http://www.dbnl.org/tekst/_ven002venu01_01/colofon.htm

© 2010 dbnl

Venus Aanspraack tot de levghd.

*GHy Minnelijck gheslacht, die ick hebb' uytvercooren
 En tot den dienst gevvyd', comt vvilt mijn vvoorden hooren:
 Ick Venus spreek u aen, de Moeder vande vreughd,
 De Moeder vande Min, de Moeder vande leughd:
 In Cypres vvierd' ick eerst ghe-eert en aenghebeden,
 Nu mint my Hollant oock, en tot den dach van heden
 Roockt allenthalven noch de gantsche Werelt deur
 Mijn Altaar vande gift, een aanghename geur
 Voor my, en myne troon, daar voor ick haar mijn Wetten
 Doe kundigh uyt ghenaad', en vvil oock mijn ghesetten
 U tot een Minne-gift nu maacken heel bevvust,
 Op dat ghy na den eysch leeft in mijn zoete lust:
 En dat mijn vvaarde Zoon u in de Min doet groeyen,
 Ghelijck een frisse Bloem staat op zyn struyck te bloeyen:
 Dees Myrthjens schenck ick u, die ick uyt mynen Hof
 U onlangs hebb' gepluct, daar in vindt ghy myn Lof,
 Mijn Min, Myn Vryery, myn soete lust beschreven,
 En vvat de geyle Min vervveckt, en haast doet leven:*

*Oock alles vvat een Maeght en longhman hoort te doen,
 Myn vvetten die ick haar versegghel met een soen,
 Wat Iuno hiel jalours, vvat Ceres hiel bekreten
 En vvat myn is ghebeurt selfs in het Landt van Creten,
 Wat Iupiter den God soo dickmaals heeft ghejaaght
 Hier vvt den Hemel neer, nae die of dese Maeghd:
 Wat Phoebus heeft bekoort, en Maya-zoon doen rysen
 Of Pluto svvart beroockt soo langh sy vaermoedigh prysen,
 En vvaarom dat Neptun' soo dickmaals aan het strand
 Liep doolen gins en vveer van d'een in d'ander Land,
 Wat yder God en Mensch, ja Dieren kan vermaacken
 Dat leert u dees myn gift, dus vvilter oock na haacken,
 De jeughd beveel ick u, die sal u leyden gaan
 Waar ghy myn Autaar sult heel vvaardich vinden staan,
 Daar sult ghy u ghebet in offerhand' demoedigh
 Gaan storten voor my neer, soo blyf ick u behoedigh,
 Neemt dees myn gift in danck al is zy meen'gherhand
 Sy is van veelen oock in mynen Hof gheplant,
 Verscheyden is de vrucht, verscheyden zyn de zinnen,
 Verscheyden is de stof, verscheyden is haar Minne.
 Vaert vvel ô soete jeughd, en denckt vvat ghy hier leest
 Is hier en daar gheraapt van meen'gherhande Gheest.*

Ronsaeus.

Register van Venvs Minne-gifiens.**A.**

ACh! moord'resse straffe Hard'rinne.	5.
Ach schoone Kerieckelia.	10.
Al waer ick soo bemint, als d'algoedige Goon.	14.
Abra die te boven gaet.	27.
Antwoort op de Meniste Vryage.	38.
Aestera waerde Vrouw Aestera.	24.
Adieu groen Ooster Wijck.	48.

B.

Beminde Larinde waer vind ick u.	22.
Bralt o ghy brave Zonne.	26.
Bewoonders van dit laaghe.	32.

C.

Cupido t'cleyne Wicht, heeft my ter neer ghevelt.	4.
Cameniere Cameniere.	29.

D.

Drijft u Schaepkens heene.	9.
Dees Goddelijcke Nimph is so gesint.	16.
Dirckje maet ay wat een pret.	25.
Daecht daecht myn Aurora haest.	44.
Den Hemel die niet haest en stilt.	45.
De Grillighe Wijnter die komt vast an.	47.

De Liefde en de Min, is tweederley 47.
verscheyden.

E.

En ken hier niemant Gerridon. 8.
Een Man vreemt van gedachten. 24.
Een blint vlieghende Wicht. 29.
Eens in myn slaepen. 41.
Een vreemde maar, ick u by bringhen 42.
sal.

F.

Phillis quam Filander teghen. 23.

G.

Ghelijck den Mey verheught.	11.
Ghy Rymers die in veerse sucht.	22.
Goddin u doe ick vraghen.	28.
Goddin // van min // u moet ick t'claghen.	41.
Ghelijck een purper Roose.	44.
Ghy schoonste van ons wout Goddinnen.	45.

H.

Hoort eens Klaesje maet.	16.
Helaes t'valt swaer.	30.
Hoort wat Lysje laestmael dede.	32.
Hoe langhe sult ghy vlieden.	33.
Hoe raeckte lest Jan Heyneman.	34.
Hansjen doen ick u seyden.	46.

I.

Ick heb ghesint een Nimphe schoone.	8.
Jan Saly, Jan Saly, hoe dus verby.	10.
Ick heb dickwils inde sin.	17.
Int voor-jaer een Auro brack uyt.	19.
Ick weet een Docher tjats en broets	34.
Ick weet wel wat den Duytser schort.	44.

K.

Keert weder gulde tijdt // door nijdt.	13.
Kussen wy nu mijn soete vreucht.	17.

L.

Laestmael int kriecken vanden dach.	12.
Laura lief wat sal dit wesen.	16.
Liefd is een alsoo soete lust.	18.
Liefde schickt myn ziel vol wonden	22.

M.

Marion myn lieven leven.	4.
Marten maet // ick weetje raet.	4.
Mijn schoon hoe dus alleen.	11.
Met dat de Zon.	31.

N.

Nu onlanghs even eer de Zon.	12.
------------------------------	-----

O.

Och Jutje Lubberts lieve Wif.	2.
Och Moertjen lief, ick moetet jou seggen.	9.
Onlanghs ick savonts ginck.	14.
O Nachtegael cleyn Vinckjen dat door u luyt ghequel.	23.
Och Moertjen ick bender so sieck // so sieck.	26.
O ghy heyloose schijn vol vuyle liste quaet.	26.
O Goddelijcke Sonne.	28.
O Liefd ick mach.	36.
Op s'Weerelts Bodem soudmen niet vinden.	36.
O schoon vergoode Beelt.	37.
O blaeckerende Son.	45.

P.

Pronckje van dees Maechden. 1.

R.

Rijn Nymphje die met snelle stroomen
glijt. 1.

S.

Schoonder Roosimonde // heb ick noyt 2.
bevonde.

Secht my o schoon Nymphelyn. 5.

Seght Venus Minnelijcke minnaers myn. 18.

Soo eens Cupido quam te sterven. 29.

Siet hier vande Minnelyns. 32.

Smorghens vroeck al in het kriecken. 35.

Siet hoe het wicht syn Sluyertje. 48.

T.

t'Soet Ghevoghelt hoortme singhe.	6.
Touwe Jaer dat is vergaen.	7.
Terwyl ons Schaepkens scheeren.	11.
Trotse Velt Goddinne.	33.
t'Schadelijckste fenyn, naer veel wyse vermonden.	42.

V.

Venus Goddinne ach Hemelsche Vrou.	6.
V minne gunst // is toverkunst.	20.

W.

Waerom hooch waerde schoone Maecht.	2.
Waer Tijter vlucht ghy dus troosteloos heene.	9.
Wacker Herders vrolijck, luchtich aender heyde.	14.
Waer mach nu t'Herdertje wesen.	15.
Waer syn Helenaes wonderen nu.	18.
Waerom vlucht ghy Laura so seeren.	19.
Waerom ach schoone eyst ghy van myn.	19.
Waerom slijtje soo veel Schoenen.	31.
Waer is de lieve Maecht ghebleven.	35.

[Den Minnaar mint de Lent', de Lent' oock jonghe Luyden,]

*DEn Minnaar mint de Lent', de Lent' oock jonghe Luyden,
De eene baart de vreughd', en d'ander varsche Kruyden,
De Min vervvect hun lust, lust maact een zoet ghevoel
So dat een yeder dan maar soeckt een aardigh Boel.*

Ronsaeus.

Liedt,**Op de stemme: La Chime.**

*RYn-Nimphje! die met snelle stroomen glyt
 Hier door ons dorp, en 't murvve groene velt.
 Die't ciergeel voor de laaghe boomen zyt,
 Wel dicht op u begraasde kant ghestelt:
 Och! stont ick oock op uvven boort
 Zo groen, als uvve vvillichjens, hoort
 Zo vvaer myn lust,, vvel haast gheblust,
 Die my nu altyt vveer bekoort:
 Niet om dat ick myn voeten spoelen mocht
 Als 's middaghs zon verschrookende myn hooght',
 Of dat ick op uvv' zoete koele vocht
 Verleckert ben om laven myne drooght,
 Noch dat ghy met u natte douvv
 Ons dorre Aard' besvvang'ren zouvv,
 Of daar ghy't Vee,, so dikmaals mee
 Vermaakten in u kille kouvv.
 Maar om dat ghy mijn Nymph' te staade staat,
 Als zy uyt lust van uvve snelle vloed
 Haar naakte leetjes daar in baden gaat.
 En dicht vvaar ghy u vvillichjens voed',
 Daar vvoud' ik dat een groene stam
 My zo langh in haar bolster nam
 Tot mijn ooghen maar,, eens verzaden haar,
 In 't aansien van zo schoone Beelt.*

Ronsaeus.

[Pronck je van dees Maechden]

Op de Voys: Phillis schoonste Phillis.

1.

Coridon.

PRonck je van dees Maechden
 Heyl moet u ghemoeten,
 Dus het flickrent daeghen
 Met ghesanghe groeten,
 So sulje boeten
 Hier int bedoude gras,
 De schulde // die ick dulde
 Om reden // lest leden
 Doen ick by u was.

2.

Galatea.

Coridon ay stille
 Wat sal dit nu wesen,
 Waer toe dese grille
 Laet myn kruytjens lesen,

Coridon.

Nimphjen 'kwaer ghenesen
 Ghy my een kus toe liet

Galatea.

Gaet vanme // wilt anme
 Rood' kaecken // niet raecken
 Want ten lust my niet.

3.

Sydy graech om kussen
 Gaet soeckt u beminde,
 Die sal t'vier wel blussen
 Gins aen gheene Linde
 Daer sult ghy haer vinde
 Pluckende Lauwerlof,
 Pryst die // bewyst die
 De smarte // uws harte
 Tredet van my of.

4.

Coridon.

Straffe *Galatea*
 Kout als Noorder Klippen

Galatea.

Om dat ik niet ree stae
 V te bien myn Lippen
 Coridon myn slippen
 Laet los schaemt ghy u niet
 V smeecken // schoon spreecken
 Noch loncken // ontfoncken
 Mijn boesem niet.

5.

Coridon.

Waer ick eens *Amintas*
K'sou eer kusjens kryghen,
O die soo bemint was

Galatea.

Wilt vry daer van swyghen

Coridon.

K'sie een bloosje styghen
Int hooghe voorhoofd blanck,

Galatea.

Harder // loopt varder
Dit lellen // en quellen
Weet ick u gheen danck.
6.

Coridon.

Al mijn soet bejeghenen
Ghelt hier niet met allen,
Gaet vry uwer wegghen

Galatea.

Wat beduyt dit mallen,
[...]

Aen u lief koesery
 V Koeyen // die loeyen
 V rammen // en Lammen
 Gaet siet wat haer sy.

7.

Ghy behoort u te schaemen
 Sulckx een Nymph te verghen,
 Met verdichte naemen
 Schaemt root my te terghen

Coridon.

Galatea verberghen
 Wilt u ontstelde sin
 T'lichte // t'ghesichte
 Vws ooghen // vermoghen
 Veel Aertsche Goddin.

8.

Galatea.

Sou mijn ooghens luyster
 V het hart ontfoncken,
 K'wensje liever duyster
 Datse nimmer bloncken,
Coridon beschoncken
 Is van een vreemde lust,
 Laet my //en gaet ghy
 V soete // te moete
 En gunt my eens rust.

[Vvaerom hoch waerde schoone Maecht]**Wyse: Onlanghs lach ik in fantasy.**

1.

VVAerom hoch waerde schoone Maecht
 Die de sleutel van mijn leven draecht,
 Ay seght waerom dat ghy met leet
 My pynicht doch dus straf en wreet.

2.

Heb ick u Goddinne yet misdaen
 Of te buyten my in yets ghegaen,
 K'heb u gheviert en aenghebeen
 Al ruym vier of vyf Jaer gheleen.

3.

Soo u winckel recht ghetuyghen con
 Sy tuyghen noch de uur doen ick begon,
 De stont, de tijdt, jae selfs den dach
 Dat ick eerst u bruyt Ooghjes sach.

4.

Soo u voetsteen sprack of reeden gaf
 K'weet buyten twyfel hy daer tuyghden af,
 V Werwel, Grendel en u Rinck
 En u vertroude deurens Klinck.

5.

Al de stamme telcken die ick noem

En die ick op myn syde de tuyghen roem,
Die heb ick vaeck ghekust met lust
Als ghy gheleghen waert te rust.

6.

Hoe dickmaels heb ick de straet ghekruyst
De straet daer u lieve ziertjen huyst,
V ziertjen dat my heeft verleyt
Door schadue arghelelicheydt.

7.

Laet uwe Betpans pronckeres
 Dats uwe snuyteldoeck Princes,
 V segghen met wat droef ghetraen
 Sy twalef maenden was belaeen.

8.

Ach snuyteldoeck ghetuyght u Vrouw
 De langh gheleden druck en rouw,
 Die ick haer Dienaer heb gheleen
 Vol jammerlijck en naer ghesteen.

9.

Seght haer hoe dit myn zieltjen sweeft
 Dat afgheslooft so droevich leeft,
 Tusschen de gunst van haer ghesicht
 En wreede Cupido syn schicht.

10.

En of misschien haer felle hert
 Myn mocht ontlaeden van myn smert,
 Van druck, van pyn, van quelligh groot
 Door een seer aenghename doodt.

11.

Adieu Princesse adieu Goddin
 Adieu Vrouw *Anna* dien ick bemin,
 Beschreyt verbeyd ick u int graf
 Naet eynde van u vonnis straf.

't Verkeert haest.

[Och Jutje Lubbers lieve Wif]

Op de wyse: Als 't begint.

1.

Ian.

OCh Jutje Lubbers lieve Wif
 Wat zie ick voor mijn sweven?

Iutje.

Jan Leenderse vaer wat komtje op't lijf,
 Hoe zitje dus te beven?
 Schortje iet // Swijchtet niet
 De daghen van jou leven.

2.

Ian.

Och! myn dunckt ick sie ien Giest
 Ben ick aers niet bedroghen,
 Mijn hart wort kout, jae het bevriest,
 Hoe naer, en watte ooghen,
 Ick verschrick seer // och! ick sych neer.
 Want 'k siet ten is ghien looghen.

3.

Iutje.

Wel hoe du stijfjes as ien duer,

Och! och! hy is aen't swymen,
Giertic Bartels brengt ras vuer
De eeck-kan sonder lymen,
Och! hy verscheyt // loopt als een Meyt
En haelt zijn Bruertje Tymen.

4.

Siet toe maectje voort op gangh,
Staet stil, hy gheeft een nickje,
Mijn dunckt hy is niet wel so bangh
Als terstont, haelt een stickje
Blaeuwe ban // laet staen want
Sijn ooghjes gheven een blickje.

5.

Och Jan Leenderse soete sul
 'K bid acht het maer voor kluchjes,
 Hoe vaertet krijghje wat belul?

lan.

Och jae 'k, wat rijnsen luchjes
 Ruyck ick Azijn // och ja dunckt mijn,
 Wat bin ick oock vol suchjes.

6.

lutje.

Stelt doch dees swaerigheyt ter zy
 lerse dieper kruypt inne.

lan.

Jae lieve Wyfje 't komt niet by,
 Kon ick het soo versinne
 So was het wel // maer 't sach so fel
 Oft mijn levendigh wou verslinne.

7.

lutje.

Wel wie wast duncktje datje saecht?
 Verteltme toch dit lesje,
 Was het een Man, Wijf, of een Maeht?

lan.

Neen, onse salighe Besje
 Was dien ick sach // ghelijck den dagh,
 Daer hebje al het resje.

8.

lutje.

Mijn lichaem triltme datjet seght,
 Ick kan mijn niet bedaeren:
 Is het waer, sou ouwe Brecht
 Op dese Werelt waeren?
 Ick stae versuft // en hiel verbluft,
 Jae watte vreemde maeren.

9.

lan.

'T is so, ick hebse wel befien,
 Ick segh het uyt gien waenen,

lutje.

Jae wel ick moet hier in versien,
 'K gae nae de Heer van Mylaenen
 Om wat bescheyt // haest dat hy seyt
 Dat wy'er laten vermaenen.

[Schoonder Roosimonde,, heb ick noyt bevonde,]

Op de Voys: Alst begint.

*Schoonder Roosimonde,, heb ick noyt bevonde,
Dat de min,, t'hart des Hemels Koningin,
Noyt vermuruveden door't gevinck,, die sy van haer lief onfinc,
Als Venus met ,, Mars syn boeltje lach te bed.*

2.

*Doch de manke grijser,, t'listich net vant Yser,
Met syn hand ,, aende gulde Leedekant,
Hechte tot haer schant en spot,, t'vvelck hem Phoeb' d'alsiende Godt,
Belette niet,, als door't lieve paers verdriet.*

3.

*Selfs Iupyn de Koningh,, van des Hemels vvooningh,
 Nam oock aen,, die ghedaent eens vvitte Svvaen
 Om syn Ledeae die int gras,, aenden Oever vvachtent vvas
 Waer hy met vreucht,, pluckten t'Bloempjen haeres jeucht.*

4.

*Door dees Blixems stralen,, liet sich neder dalen
 Godt Iupyn,, in een gulde reghens schyn,
 Om syn schoonte Dianee,, die in't soetste slaep alree
 Door Iovis lust,, vviert opt minnelijckst ghekust.*

5.

*Als Pan hoorde singhe,, syn Velt Nymphs-Seringhe
 In het Riet,, hy zyn Gaytjes dvvalen liet,
 Wipten inde Biesen groen,, van vvaer Seringhe doen
 Wat dat den Harder riep,, hem al lachende ontliet.*

6.

*Doosyaense Vorsten,, vviert syn killeghe borsten
 Doort ghesicht,, t'senydes in brant ghesticht
 En als d'oude Zee Godts lust,, te recht niet vvert gheblust
 Heeft haer onteert,, in een Mans ghedaent verkeert.*

Een voor al.

[Marion mijn lieve leven]***Wyse: Yets moet ick u Laura vraghen.***

MArion mijn lieve leven
 Cond u *Titer* ghy begheven
 Die u nummer en misdeed?
 Waerom toont ghy hem gheen gunste
 Daer een ander ghy om sunste
 Lief diet u gheen danck en weet?
Lief ghy siet mijn harte branden
 In het vier dat van u handen
 Op ghestoockt en op gheboet,
 En hoe ick uyt teer en quyne
 Ja ghelijck de roock verdwyne
 Door de pyn die ghy mijn doet.

Waer toe dient my dit bedroeven

Marion of ist te proeven
 Om te toetsen t'lafe hert,
 Toetst dan vry ick sal in lyden
 Mijn gheluckich noch verblyden
 Schoon ick straf ghepynicht wert.

Al u straffe wrevelheden

Noyt myn soo veel spyts aen deden
 Dat ick u verachten con,
 Want wanneer ick in myn sinne
 Denckt hoe seer ick u beminne
 Blyft ghy noch myn *Marion*.

Daerom *Nimphe* en *Manesse*

Mijn ghenadighe *Princesse*
 Beghenadicht my met gunst,
 V ghenade my can helpen
 En myn droeve droefheyte stelpen
 Door u *Artsnay* en cunst.

't Verkeert haest.

[Marten maet // ick weetje raet]***Stemme: Ick sie wel,, al gaeje snel.***

MArten maet // ick weetje raet
 Te comen by een *Vryster*,
 Com gaet wat snel// je hoortse wel
 Want sy singht as ien *lyster*.
 Ras neemt u *Poock* // eerst uyt de roock
 En wiltse vetjes smeerem,
 Wat soo men vaer // nou binje klaer
 Je moet je lustich weeren.

Wangt voor de deur // van dese fleur
 Staen *Snyers* ende *Wevers*:
 Ja *Klaes*, en *Kloen* // en *Jan Kapoen*,
 Met noch meer and'ren strevers.

Asje dan comt // hiel strafjes bromt
 En toontje vry wat wreetjes

Soo loopt t'ghespuys // flucx wech na huys,
Dus wint ghy wis de steetjens.

De nieuwe Mart // en is niet vart
Tis dunckt myn daer ontrentjens,
Dit diertje woont // en haer vertoont
Daer loopen soo veel ventjens.

Hier Barent Brom // en Arent Krom
Met Koentje, Kloentje, Douwen
Ongs vette Hanghs // en mag're Franghs,
Ick kant niet al onthouwen.

Nu Marten maet // ick gaa tis laet
Ghy binter by hielgaaren,
Nou gaeter an // vry as ien Man
Maeckt datje haest meucht paaren.

I.P. Roosendael.

[Cvvido t'cleyne Wicht, heeft my ter neer ghevelt,]

Voys: La Morisque.

Cvvido t'cleyne Wicht, heeft my ter neer ghevelt,
En t'loose Boufken licht, hout my in syn ghewelt
Hy heeft syn Booch en Schilt, op myn met macht gestelt.

Och! och! waer vlucht ghy heen // ey soete Moorderin,
Hoe doolt ghy dus alleen, met een verwaende zin
Verdien ick dit gheween, om dat ick u bemin.

Doen ick eerst sach die clare, glans van u gezicht,
Hebt ghy myn hart deur straelt, en myn doen branden licht
Nu smaeck ick sonder fale, die min syn felle schicht.

V Borsjens syn als *Nectar* soet, en smaeckelijck,
Dit is het voetsel goet, myn heel vermaeckelijck
Dat my steeds leven doet, int vier nootsaeckelijck.

Aenziet doch eens o schoon Goddin, u trouwe knecht,
Myn ziel verteert door min, myn Lichaem blijft ghehecht
Door liefde soomen ziet in, uwe dienst oprecht.

Hoe menichmael by nacht, wensch ick al om den dach,
Hoe menichmael by dach, roep ick ô my! ô wach!
Om dat ick even staech u *Nymph* niet zien en mach.

V soet ghesicht is my, ghelijck een Sonne schijn,
V soet ghezicht is my, een bitter soet Venijn
V soet ghesicht is my, myn doot en Medezijn.

Nu dan Goodin, u is alleen dees pyn bekendt,
Loont my met wedermin, tot troost van myn ellendt
Laet u verstende zin, verkeeren eer ick endt.

Toont oock liefde.

[Seght my o schoonste Nymphelij]

Op de Voys: *La Bergere.*

1.

*SEght my o schoonste Nymphelij
VVand'lend in d'eensaem VVeyde
Sal ick u Coridon zijn
Of sal ick noch langer beyde?*

2.

*Eenich verslyt ghy uwe tydt
Hoedend' u Schapen,
Eylaes! u Coridon lydt
Als andere Herders slapen.*

3.

*Siet eens o schoone Margaton
Hoe d'andere Herderinnen
In 't groen schuwen die Son
Met lieve die zy beminnen.*

4.

*Neemt mijn oock aen voor uwe Knecht,
Soo sal ick haest ghenesen,
En soo sullen wy recht
Door liefd' vereenight wesen.*

5.

*Ick sie dat ghy nae mijn Schaepkens siet
Die by de uwe vveyden,
Ick bid en teltse niet
Noch wiltse van een niet scheyden.*

6.

*Laetse by een mijn soetste kaer,
Soo sal ick het blydts der Knechten
Rontom u gheele krult haer
Een Crans van Bloemen vlechten.*

7.

*Soo sullen wy ons jonghe leught
D'een d'andere over-gheven,
En wy sullen in vreught
Te samen altydt leven.*

Toont oock Liefde.

Een nieu Liedeken,

Op de vyse: *Als 't begint.*

*ACH moord'resse! straffe Hard'rinne!
Waer heene vlucht ghy met u Vee,
Sal dan *Titer* noyt u sinne
Met zijn bittere *Galathe*,, verand'ren noyt gedwee,
Of is u staele borst, belust na mijn doodt
Daer ick willich my sal nae bereyde,
Ach! ick voel mijn pijn vergroot // die mijn 't harte doorstoot,
Dus soo moet ick Buelinne scheyde.*

Dus moet ick klage, tot dat myn de doot
 Van d'ees banghe Aerde ruckt,
 Gheduldich verdraghe, d'ees pijn groot,
 Tot de Aert myn heeft inghesluct
 Daer het lofje noch stadich voor buyghen sal,
 Daer *Titer* leyt onder begrave:
 En elck Vogheltje al // van haer dunne Tackjens smal,
 Myn noch hipp'lende sal beclaghe.

Doch als myn het leven // dan heeft begheven,
 Straffe Herderinne trots
 Myn gheest van beneden,
 Meer rijsen sal tot boven op de rots
 Die met een fel ghedruys noch roepen sal
Titers siel is niet te vreeden:
 Voor al eer dat *Galathe*, van dees Klippe met haer Vee,
 By myn ziel sal wonen beneden.

Dan sal ick u vervolghen stadich op het spoor,
 Als ghy vlieden sult van u Vee
 En stadich u noch quelle dat alleene daer door
 Ghy *Titer* dees ontrouwe dee,
 Die u de trouste van alle Hardertjes was
 Die sy Lammertjes uyt mocht weyden:
 Sweeft syn schadu overt Gras // daer syn Tranen dick en plas
 Wt syn waterige ooghe schreyden.

Dan comt het berouwe, in u verherde hart,
 'T gheen te vooren was als steen
 In dringe met clage de bitt're smart,
 Die te vooren hy heeft gheleen
 Ach die voel ick nu in myn teere Borst
 Myn al smachtende doet verdwynen:
 Ach gheen suyvre Waters dorst // myn hart noyt verlichten cost,
 Om te lesschen myn vlammege pijnen.

Robbertsz.

[Venus Goddinne ach Hemelsche Vrou]

Op de Voys: Vande Enghelsche klokke dans.

1.

VENus Goddinne ach Hemelsche Vrou
 Deert u niet mijn gheween
 Moeder der minne hebt deernis mijns rou,
 En daelt ter vlucht beneen,
 By mijn // by mijn,
 Wiens herte en branden licht
 Het welck u Zoon door wonden met syn schicht,
 'K merck het loose boefjes treecken:
 Dus belast het blinde Kint,
 Dat het hulp voor myn vint
 Of ick sal syn Pijlen breecken.

2.

Sipresse Maghet ziet dese Harder hier,
 Vast treuren ondert schauw
 Wiens clacht veryaghet t'Voghels tierelier,
 En maect myn laf en flauw
 Sucht wt // sucht wt,
 Besloten borst u pijn
 Laet ghesucht u Zielens stael Vrouw syn,
 Ach! verherde Harderinne:
 Is mijn sterven u smart
 Keert u liefst u vrede hart
 En u haet in vreuchdich minne.

3.

Lieffelijcke lommer, beschaduw't nu myn hart,
 Want d'heldre Sonnes glans
 Doet myn met kommer en bitt're smart,
 Versmelten hier bekans,
 Ick voel // ick voel,
 Ghestraelt vier meer ontsteckt,
 Het sy ghy *Phoeb'* u vlicker schijnsel breckt,
 'T welck mijn deert aen alle zijden,
 s'Minnens brant doet mijn seer:,
 En u stralent vier noch meer,
 'T welck vergroot mijn droevich lijden.

4.

Siet treurighe harder // u Lammeren droef
 Treen de harde rossen neer
 Al knabbelen varder // zy doolen, doch men behoef
 Vaer niet te fluyten weer,
 Ay Graest; ay Graest,
 Maer loopt niet uyt de weegh,
 Wie sal doch u uyers melcken leegh?
 Want u Harder is beladen,
 Treurt en quelt singt naer wil
 Hoe de straffe Ameril
 Is de oorsaeck van mijn quaden.

5.

Straf-moedige Vrouwe // en deert u niet mijn pijn
 Die ick om u wreetheyt ly,
 Soo sal dees rouwe // myn doot leyts-vrou zijn

En quyne droef met my,
Soo droef, soo droef,
Dat elcks des myn stem
Op bedroefste doet droef na snatere hem,
In de luchjes mynes klaghen
Sullen stommen boomen, lof

Doen beweghen haer, of
Als melijdent rou te draghen.

6.

Doch na myn leven, so laet op myn Graf
Met dees myn Tranen nat
Dus syn gheschreven: dees Prins stierf hier af
Dat lieft liefs plicht vergat
Ay mijn // ay mijn!
'T schijnt myn de doot ghenaeckt,
'T welck u hart niet eens meevaerich maeckt
Denckt wat loon ghy sult verwerven:
Die eerst lieft leyden wel
Ghy met een droef ghequel
Nu dus wreedelijc doet sterven.

Een voor al.

[T' Soet ghevoghelt hoort me singe,]

Op de Wijse: Tiereliere dart'le diere.

1.

T'Soet ghevoghelt hoort me singe,
In het Wout
Niemant can hun weeld' bedwinge,
Waert oock hout:
Maer ick vin // en versin,
Dat de min het // singhe my belet,
Ach! wreedede Wet.

2.

Achter t lommer moet ick schuyle,
Met *God Pan*
By de *Satyers* duyst're kuyle,
Wat ick can:
Schoone Son, die t'Hert won,
En myn con, doen volghen u gebiet
V laete niet.

3.

O *Goddin* myn schoon der schoonen,
Siet dees Crans
Daer ick u soud mede croonen,
Aen den dans:
Soo ghy my // d'Herder dy,
Stelde vry, alderwaerste Herderin,
Door u weer min.

4.

Laura laet u Lipjes kussen,
Bid ick uw'
Om der Sonnens heet te blussen,
Sijt niet schuw:
Comt doch voort // spreeckt een woort,
Niet verstoort, uwen *Menander* haet,
Jont hem ghenaeet.

5.

Sult ghy myn *Princes* ghenesen
Van myn smart,

Sult ghy lief ghenadich wesen
Dit myn hart:
Soo sal t'leet // dat ghy deet,
En wel weet, myn moeyen nummermeer
Door t'haest verkeer.

'T verkeert haest.

Jaer-Liedt int Sot ,

Op de Voys: VWie vvil hooren een nieu Liet,, Van een Boer die lasper hiet.

T'Ouwe Jaer dat is vergaen
 'T nieuwe dat comt weder aen,
 Elck gaet hem seer verblijje
 In dees vrolijcke tije,
 Men brast en schenckt // men stort en plenckt,
 Men stelt nu druck ter sije
 Om gheen kommer men denckt.

Lijsje, Joosje met menkaer
 Singhen t'samen 't Nieuwe Jaer,
 Om daer meer mee te winnen
 Als sy wel doen met spinnen,
 Voort sietmen var // slecht volckje bar,
 Die mee met blye sinnen,
 Vast lopen met de star.

Alle deuntjens syn voor hant
 Men speelt Coninckje in ons Lant,
 Elck gaet een briefjen trecken
 Om soetheyt te verwecken,
 D'een wert de Sot // d'aer de Marot,
 Met die gaetmen dan ghecken,
 Die sulcx krijcht tot een lot.

D'kopper daghen comen voort
 Men doet niet danme snijt en moort,
 An Hoend'ren en Cappoenen
 An Duyven en Kalkoenen,
 Men braet men went // men kerft men ent,
 Pasteyen Venesoenen,
 Blyven niet ongeschent.

D'vastelavont die comt an
 Gheefme ien Pankoeck uyt de pan,
 Danst Joorsje 'targe krotje
 Opt romle van syn potje,
 Met menicht kluyt // heel over luyt,
 Cromt dibrich op het schotje,
 Komt uyt jou vuylen druyt.

Voor den dach springht smeerge Els
 Midden om ekeerde Pels,
 Gaet danssen inne springhe
 D'andere boertich singhe,
 Het bommetje slaet // en tangetje gaet,
 Ja sulcke drollighe dinge,
 Sietmen dan by de straet.

Dus gaenwe de tijdt vast quijt
 Guertje die heel yvrich vrijt,
 Gaet hem dan verstouten
 Om syn liefste te souten,
 Met Suycker goet // vant beste soet,
 Op hoop hy in haer bouten,
 Mocht raecken noch goet bloet.

Prins ten lest soo roeptmen dan
Leelijck en luyt met alle man,
Help houwen help knoopen
Vastelavont wil ons ontloopen,
Dan scheytmen daer // d'een met den aer,
Dus vet gaetmen hem droopen,
Int soeten Nieuwe Jaer.

Een Hoofft alleen VV.D.H.

[Hier ziet ghy d'Ezels gaan met *Bachus* vrucht beladen]

*Hier ziet ghy d'Ezels gaan met *Bachus* vrucht beladen,
 Maar Ezeligh zynse meer die 't soete sap versmiden,
 Leeft Liber, gheeft ons vocht, gheeft Euan ons de Wijn,
 Ontlast my vande sorgh, dan sal ick Keyser zijn.*

Ronsaeus.

't Peuselaertje,***Stem: 't Voer een Kuypertje Kuypen.***

EN ken hier niemand Gerridon
 Van die dit singht of leest,
 Hy is soo dick schier as ien ton
 Neen seper tis ien gheest,
 Neen seper tis etc.

1.

Dle suypt ghelijck ien ouwe Stier
 Sen keel is altijd droogh,
 Ja gheeftmen hem ien kanne bier
 O dat is maer ien toogh?

2.

Hy schrenst niet weynich neen byghet
 Men vreest datmen hem siet,
 Indien men hem een Ham voor set
 Ten mach hem helpen niet.

3.

Een Schapen Bout hoe vet of groot
 En is met hem niet veel,
 Daer toe een half Rogghen Broot
 Dat wringt hy door syn keel.

4.

Dit radde maetje as ien Koe
 Is Amoureuus op Tiet,
 Marry Mossels is hem moe
 En Jas en geele Griet.

5.

Soo drase maer sen asinght sach
 Doe gafse hem de sack
 Ja wel se kreegh alsulcken lach
 Se sey ga wech je bulleback.

6.

Maer nou het hy een soete sloof
 Ghevonden dese vraat
 Sy is sticksiende en wat doof
 En slordichjens van praat.

7.

Tis ien huypsche braave tas
 Ick wil haer noemen niet,
 As hier te Amsterdam oyt was
 Maer sy begheert hem niet.

8.

Het is met jou nu al ghedaen
 V goedelicke broer,
 Nou u niet mach ghebeuren gaen
 Dit soete moye Moer.

I.P.R.

[Ick heb ghesint een Nimphe schoone]

Op de vvyse: Quel faelx courage te sur monte.

/Ck heb ghesint een Nimphe schoone
 Die boven and're spant de Kroon,
 Die d'ooghskens fier gelaet idoone
 Als een *Goddinne* brengt ten toon,
 Haer wesen jent
 Maeckt haer bekent,
 Te syn het alder suyverlijckxste pant
 Dat oyt op Aarde *Venus* heeft ghesant.
 Maer siet heylaes! wat macht my baeten
 Dat ick haer min met harten reyn,
 Want haere Vrienden my seer haeten
 Om dat se sien dat ick haer meyn,
 Nochtans ick sal
 In spyt van al
 Haer Liefde draeghen en oock syn ghetrouw
 Al sou ick comen inde meeste rouw.
 Als ick verhoop haer eens te spreecken
 Ten mach niet syn door quaden raet,
 Sy soecken my met loose treecken
 Te brenghen in myn Liefkens haet,
 Ja door bedroch
 Soecken sy noch
Cupidoos banden gans te snyden af
 End' my te brenghen in het droeve graf.
 De hoocheyt trots en s'Werelts prachte
 Maeckt haer op my aldus verwoet,
 Sy doen my aen dees pyn onsachte
 Gheprickelt synde door hooghmoet,
 Sy staen soo seer
 Op s'werelts eer
 Die doch con vallen in soo corten tijdt
 Als maer *Fortuyn* met felle tanden byt.
 End' die haer syn de aldernaeste
 Om my hier in te doen bystant
 Die toonen haer de alderquaeste
 En trecken gans van my de hand,
 Met minneschyn
 Sy haer fenyn
 Bedecken, ende met een glans van vree
 In steed' van vreughd' my schencken dubbelt Wee?
 Alleen t'ghesicht van u bruyn ooghen
 Kan my *Princesse* nu bystaen,
 Wout ghy mijn Liefde maer ghedooghen
 End' voor u Dienaer nemen aen,
 My, die int hart
 Lyd dese smart
 End' heb alleen door u bevallicheyd
 Mijn droeve siel in dese pyn gheleyt.

[Dryft u Schaepkens heene]***Op de Voyse: Avant que l'Aurore.***

1.

DRyft u Schaepkens heene
 Inde groene Wey,
 En laetse groot en kleene
 Scheeren onse Hey,
 't Wyl wy met lust
 Speelen in wellust.

2.

Onder lombre telghen
 Mijn soet Herderin,
 En Liefd' gaet verswelghen
 Ons lust en soete min,
 Ghebruycken wy den tijdt
 Als syt jonstich lydt.

3.

Wild my Liefde loonen
 Met een soet ghekus,
 Weer Liefd' sal ons kroonen
 In ons weelde dus,
 Dat selfs ons lieve Jeucht
 Eens voelt haer hoogste vreucht.

4.

Wild' my niet versaecken
 Nu te deser stont
 Wat ons Min doet blaecken
 Maer maect my ghesont,
 Eer *Phoebus* ons beklapt
 En yemant ons betrapt.

*Ronsaeus***[VVAer Tyter vlucht ghy dus troosteloos heenen]*****Op de Voyse: Franse Courante.***

VVAer Tyter vlucht ghy dus troosteloos heenen
 Int schaduwe vande belommerde Boomen dicht,
 Harderinnetje soet Roselta, alleene
 Te schuwen t'heet stralen eens vrevele Nimphs gesicht
 Waerom vlucht ghy dus?
 Waerom sucht ghy sus // beminde
 Amaril u Lief verlaet, ick sweer
 Daer syn and're meer // te vinden.

Ay Lam'ren wachter al t'pynlijcke waecken
 Vws hongrigerige Vee in bemdickens groen gebaent,
 De Roos kleur lippen en blosende kaecken
 Veranderen noyt in een magheren bleeck ghedaent
 Als u wreet ghemoet,
 Twelck helaes! myn doet // verdwynen
 Ameril verlaet van u vervreemt
 Een troost Vrou vreemt // uws pynen.

Bos Nymphjen elaes! al u troostelijcke woorden
Vermoghen de suchjes te dryven niet uyt myn hart,
Ach Hardertjen of u ghesicht myn bekoorden
Sout ghy mijn laten in bitter pijn en smart,
Droeve Nymph' Rosel,
Ick de traentjes tel // die bloeyen
Wt u Oochjes uyt u syde kleet
t'Gheen myn dwinght met leet te moeyen.

Siet lieffelijcke knaepjen hoe ick nederich buyghen
 Mijn tere ledeken op de klaveren vocht,
 Ja selfs dees loveren syn wisse ghetuyghen
 Hoe vaeck ik myn klachjes verstroeyden hier inde locht
 Ach helaes! om u
 Die myn schijnt schuw // te haten
 Lief daer is myn rechter hant op trouw
 Ick sal u noyt myn Vrouw // verlaten.

Stout Knaepjen hoe lieflijc u tong weet te vlaeyen
 En boots naer myn stem veroverde suchjes swaer,
 Goddinnetje comt ick sal u sichtelijck leyden
 Int Bosjen om ghenieten ons minnelijcke lusjens daer
 Tyter of ick sturf
 Neen Lief ick durf // het waghen
 Ick sal u daer soo soetelijck troosten weer
 Dat ghy nummermeer // sult claghen.

Een voor Al.

'tSamen-spraeck Tusschen Moer en Dochter,

Op de Wyse: Fytje Floris.

1.

Dochter.

Och Moertjen lief ic moetet jou seggen,
 Ick kan verborgen niet myn smart
 Dien ic voel heel wreemelich legghen,
 Gewortelt diep in myn jonck hart,
 Jae soo diep ghekroopen in
 Soodat ick nou hiel troosteloos bin.

2.

Moer.

Och myn kijnt wat mach het weesen,
 Ick bidt jou sechtet teugen myn
 Waer wt dat het is creesen,
 K'sel gaen tot de Medecijn,
 En halen daer dranck of kruyt
 Want jy sieter gheepsjes wt.

3.

Dochter.

Dranc noch kruyt kan myn gheneesen,
 Lieve Moertje t'is wat aers

Moer.

Wat ist dan myn uytgheleesen,
 Of is het dan dus veel swaers,
 Dat ick dit niet weeten en mach
 Dits voor myn een hart ghelach.

4.

Dochter.

Weeten Moertje jae je int rouwen,
Maer de schaemte hout myn tongh
Vreesent dat jijt tegen sout houwen,
Daermen dus de lieft toe drongh,
Want ick heb myn sinnelijckheyt
Op een braef jongh knecht eleyt.
5.

Moer.{/speaer}

Rust myn kijnt dats maer een vlaechje,
Dat hiel buyich in jou vliet
Nae onweer komt wel een soet daechje,
Ghelijckmen daghelicx bueren siet,
Daer van deynckter niet meer om
Maer stuent myn inmen ouwerdom.
6.

Dochter.

Och die sin kan ick niet breecken,
Lieve Moertje t'is te laet
Dus ist verlooren al jou preecken,
Want lieft boven myn wil gaet,

Soo dat ick ghedwonghen ben
Te doen dat ick niet laten ken.

7.

Moer.

Wel wat ist dan voor ien Monseurtje
Daer jou sin soo seer op valt

Dochter.

Maer tis hier by ons Trijnbuers Guertje,
Siet dat is reyn wt ghekalt,
Dats myn hart myn sin myn wit
Die in dit rif ghemetselt sit.

8.

Moer.

Sus mijn kijnt draecht toch diskreesy,
Tiert jou bidt ick dus niet an
Daer is ummers gans gien speesy,
Ghelijckmen dat wel dencken kan,
Want het binne luytjes slecht
Ick weet jou wel een rijcker knecht.

9.

Dochter.

Rijcker mach myn niet bekooren,
Al wast de best van Amsterdam
Jae al wast een Konings suen ebooren,
Van d'aldergrootste braefste stam,
Soo acht ick hum hier by als wijnt
Dus ist verlooren hoe jijt pijnt.

10.

Moer.

Kan ick jou dan niet verleye,
Van jou malle sinlijckheit
Soo moet ghy dan soo langh beye,
Tot icker jou Noom heb of eseyt,
Want siet sonder Vrienden raet
Sou dit syn een mallen daet.

W.D. Hooft.

[Ach schoone Kerieeckela]

Op de wyse: Alst begint.

ACh schoone Kerieeckela
Waerom ist dat ghy klaghent drijft u Vee?
Ick volgh u voetstappen na,
Dus vliende strantswaerts by de wilde Zee
Met dees mijn kudde al dryvende voort,
Op hoop mijn klachte mocht zijn verhoort.

Ghy bidt mijn om mijn Min
Die ick Tiaghenus langh voor dese gaf,

Die noyt zijn Herderin
Verlaten sal, alwaert dat hem een staf
Van Gout wert voor de zijn gheboon,
Hy ruyde gien Min voor s Konings Kroon.

Tiaghenus zijn trou,
En ken ick Herderinnetjes laken niet,
Maer denckt o schoone Vrou
Hoe menichmael ick heb door u ghebiet,
V Lammertjens by een vergaert
Als ghy niet wel te pas en waert.

Ick kent dat ghy u dienst
Ghewillich hebt ghepresenteert aen mijn
Maer laey! op 't onvoorsienst
Verandere mijn sinne weer van dijn,
So ras als ick dees jonghen Helt
Syn Vee sach dryven door het velt.

Ses Jaren ist gheleen
Dat ick het ooghs ghegluer van u innam
Wast eerst ghy myn verscheen,
Dicht by de Beeck daer ruysent water quam
Afvallen van de klippen neer,
V eerst groete, en ghy myn weer.

Ian Robbertsz.

Twee-spraeck Tusschen Ian Saly en zyn Vryster.

Op de Voys: Ammerilletje myn vriendin.

Griet.

*I*An Saly, Jan Saly, hoe dus verby?

Ian.

Wel Luytrust, wel Luytrust, waerom roep jy my?

Griet.

Wel dat is trots en spytich eseyt,

Ian.

Waerom niet wat brabbeltme deuse Meyt.

Griet.

Waer me heb ick het nou weer verknolt?

Ian.

Maer datje altijd schiet en schrolt.

Griet.

Secht myn d'orsaeck, want ick doet niet.

Ian.

Maer datje mijn altijd Jan Saly hiet.

Griet.

Wel dat is ummers een kruydighe naem.

Ian.

Het is dat ick mijn te noemen schaem.

Griet.

Jan Saly en maectet mijn niet te bont.

Ian.

Jy oock niet jou tobbetjen eve ront.

Griet.

Wat sech jy daer jou drooghen gast?

Ian.

Ick spreek, tgheen op jou segghen past,

Griet.

Wryt niet te veel of jy kryght de schop.

Ian.

Nou wort niet quaet dats ghelijck op.

Griet.

t Is best dat jy de pays weer maect.

Ian.

Hoe 'kheb jou niet in jou eer eraeckt?

Griet.

Maer t'gingh jou soo wat snarrichjes of.

Ian.

Voorwaer mijn troosje, twas niet soo grof.

Griet.

Nou komt in huys en sit wat neer.

Ian.

Ick danckje Grietje voor dees eer.

Griet.

Wel waerom niet binje noch verstoort?

Ian.

Och neen mijn hartje maer, ick moet voort.

V.V.D. Hooff.

Meyliedt,**Op de Wijse: Hoe sou ick swyghen siet van mijn Bruygom te singen.**

GHelijck den Mey verheught
 Den Mensch zijn corte leven,
 Soo gheeft 'tghesicht my vreught,
 Wanneer ick die maer even
 Aenschou voorwaer,
 Die ick nu wel twee Jaer
 Ghelieft hebt swaer
 Voor ende naer.

Dus brant de liefde staech
 In mijn met groote smarte,
 Jae ick verlanghe graech
 Nae die staet in mijn harte,
 O Nymphje soet
 V Dienaer comt te ghemoet,
 Want ghy verwoet
 Myn treuren doet.

Ick zie de Voghels cleyn,
 Ja yeder gaet hem paren,
 Dees Diertjes alghemeyn
 Siet hoe zy hun vergaren,
 Maer ick alleen
 Blijf die ick ben certeen,
 Want ick min een
 En anders gheen.

'T is waer de Mey is soet,
 Maer niet voor alle Menschen,
 Hoewel dat *Flora* doet
 Ghestadich daer nae wenschen,
 Maer die in pijn
 Trecken de Liefde-lijn,
 Die sal hoort mijn
 In rouwe zijn.

Ick wensch dat ick by haer
 Mijn leven moet doorbrengen,
 Het valt my al te swaer,
 Door dien zy't niet wil henghen
 Dat ick een woort
 Teghen haer spreke voort,
 Dus zy vermoort
 Mijn leven hoort.

O jammerlijcke dach
 Dat ick u heb ghesiene
 Ick wel beclaghen mach,
 Want ghy laet my alliene
 In pijn en rou,
 Dus troost my doch Kersou
 Want ick u Vrou // leef in benou.

'T is waer dat ick u Lief
 Als d'Appel van mijn ooghe,
 En sal tot u gherief
 Na mijn macht en vermoghe

V dienen fray
In dese lieve May,
So ick u say // want ick nu schay.
 Adieu Princesje fier,
Adieu, om wien ick sterve,
Adieu, ha proper Dier!
Adieu, want ick bederve,
Om dat ghy quaet
Mijn lieve Lief versmaet,
Princes *Ick laet*
Alle *die haet*.

Ick laet,, die haet.

[Myn schoon hoe dus alleen]***Op de Wyse: Questa dolce Serena.***

1.

MYn schoon hoe dus alleen
 Waer wild' ghy heenn treen,
 Sonder die, ick die bie // myn siele,
 Tot uwen diens ghemeen,
 Sal ick u arme slaaf
 My niet buyghen om u gaaf
 Die u lust // is syn rust // en u wille
 Is al syn levens haaf.

2.

Kom gaen wy Veldwaerts in
 'tSaem kuy'ren myn Goddin,
 Siet het weer // nood ons seer // te vermaaken
 En verheughen onse sin,
 Ay! myn schoon treed wat aen
 Wild' doch niet blyven staen,
 Want de lust // port de rust // te gheenaaken
 Daer al ons weelden gaen.

3.

Hoe vaynsje soo u vreughd
 Al even of u jeughd
 Waer verkeert, en verheerd, door veul quaale
 Maer Neen Goddin je meught
 V houden groots en weert,
 Ick weet doch wat u deert,
 V vermoen // en u doen // is te maale
 Verachten die u eert.

*Ronsaeus.***[Terwyl ons Schaapkens scheeren]*****Op de Wyse: De Voghelen inder Muyten.***

1.

TERwyl ons Schaapkens scheeren
 De soete klaverwey,
 Gaen wy dan wat spanceeren
 En dansen met de Rey
 Van *Nimphjens* die daer singhen,
 Ter eeren de God *Pan*
 Siet *Amerillis* springhen
 Aen *Silvia* sy kan.

2.

Waer loopt ghy Harderinne
 Kent gh'uwen *Tityr* niet,
 Ay! wild u wel besinne
 Eer ghy dus voor my vliet:
 Seght wat heb ick bedreven,
 (Mijn schoone blyft wat staen)
 Niet, dat ick weet myn leven

Hebb' ik u yets misdaen.

3.

Waeromme gaet ghy loopen
Ten is niet om u eer
Noch om u goet te stroopen
Dat ick u staagh begheer,
Ach? *Nimphe* t'is de Minne
Die my u slaaf doet syn,
En die om u te winnen
Mijn siele brengt in pyn.

Alleen de Hoope.

[Laestmael int kriecken van den dach]

Op de vvijsse: Bettheken voer nae Bethelemoer.

1.

LAestmael int kriecken van den dach
Soo ick uyt mijn Venster lagh,
Mijn kleeden, mijn kleeden,
Een aerdich diertjen van verr' ic sach
Tot mijn aen komen treden.

2.

Dit Maechdelijns pruyckje stont so net
Met Parrelen-snoertjens dicht beset,
Wiens haare, wiens haare,
Op 't hooghe voor-hoofd gheblancket
Met Gout door-vlochten ware.

3.

Ick nam dit Deerntjen by der hant
En zey: treed'in mijn Liefje, want
Het regent, het regent,
Stracks heeftse nae de wys van 't Lant
My met een groet bejehent.

4.

Sy sach mijn lachende dickmaels aen,
Want ick heb uyt haer ghesicht verstaen
Verwildert, verwildert,
Dat zy daerom alleen quam gaen
Te worden uyt gheschildert.

5.

Ick say Goddinetjen sit dan daer
Terwyl maeck ick mijn rietschap klaer
Soet Meysjen, soet Meysjen,
V vlechjens kronckelen door malkaer.
Op 't blancke bloosende vleysjen.

6.

Ick nam d'anleggher by den steel
En streeck op 't toe-bereydt Penneel,
Ick dacht wat, ick dacht wat,
Dat haer de reuck mijn's Olye eel
Tot een onlust ghebracht hadt.

7.

Doch stracks sach ick de schortingh weer,
Haer buyckje ronde wat te seer,
Ick streeckse, ick streeckse,
Eerst diept ick, daernaer hoogh ick weer,
Op staende voet gheleekse.

8.

Als ick haer nu ghedootverft hadt
Was ick mijn eyghen Konst weer sadt,
Sy scheyden, sy scheyden
Al lachende, doch niet sonder dat
Sy weer te comen zeyden.

9.

Dus wilt ghy weten de rechten naem
Van't reyne Joffertjen, inde kraem
Gaet soecken, gaet soecken,

Want ick my haer te noemen schaem
Om d'eer van alle doecken.

10.

Ghy Prince en Princesje mee,
Soeckt d'elfste Letter int *A B C*,
Daer staetse, daer staetse,
Denckt noyt verheucht die 't noyt en dee,
Daerom recht vroom ick laetse.

Een voor Al.

laers-Liet,**Op de Wijse: Int voor-laer eer Auro brack uyt.**

1.

NV onlanghs even eer de Son
 Snoepte dauws zilvere druppelen,
 En dat het nuchtere kruyt begon
 Door soeter lucht te huppelen
 Ick vande leyts myn winde los,
 En nauw snoffelende brackjes
 Om gans onveyl te maken 'tLinde Bos
 Met haer verborghen tackjes
 Verwachten wat grof wilt sy my daer spooren op
 Of wat verstrande Hase zich noch legert in een grop.

2.

Dit nauw ghedaen, ick maeck gheluyt
 Op myne Jaghers Hooren
 De snelle Winde flux voor uyt
 Met opghesteeghen Ooren,
 Sloeghen een slincker paetjen in
 Soo veer myn ooch mocht reycken,
 Daer ick de gront gans overschaut
 Van crom ghewasse eycken:
 De Bracken liepen gins en weder jancken met gebas
 Al of sy willen seggen daer het Wilt ghescholen was.

3.

Nu comend' in dees lommer dicht,
 Vant ick een eenich huysjen,
 O Jagher, maer wat liever licht
 Onthielt sich in dit Kluysjen,
 Het schoonste Vroutje dat ick sach
 Int eerste van myn daghen,
 Die daer int boeyen van haer leven lach
 Verslect in moedeloos klaghen,
 Ick staerende op haer boesem fris dat mijn ghemoet besweeck,
 En zy in haer gepeynst verwert myn niet eens aen en keeck.

4.

Wel schoonste zeyd' ick in het lest
 Hier in dees Hermitagie,
 Wat hout u doch in dit ghewest
 In't droefste van't Bosschagie,
 Het welck de teere kropjes bly
 Der Voghelen nummer groeten,
 Of ist u wil te leven soo gantsch vry,
 Daer Vee noch Mensch u moeten:
 Ach! seyde lieve Deerne met een diep ghesucht,
 Indien ter Werelt vreughde is is dit voor mijn ghenucht.

5.

Dees leedtges al te braef ghezielt
 (Seyde ick) zyn niet gheschapen
 Dat ghy haer glans en gloor vernielt
 Dus arm op stroo te slapen,
 Daer soo veel jonghe Minnaers wel
 Al aen u ziel verbeyden,

Ey Jagher, 't is maer ydel spel
Het Kluysnaer mijtje seyden,
Dees Minnaer schoon vermomt bedroch heb ick wel droef ghesmaeckt
Eer ick mijn ned'rich Hutjen in dees Beemden had ghemaeckt.

6.

Dit salich leven is mijn lust
 In eensaemheydt, hoe vredigh
 Bruyck ick een hoogher Min gherust
 In dit mijn kluysje zedigh,
 'tWelck tocht mijn Minnaer als duw
 Doet nae een Boeltjen gylen,
 Dus Jagher laet my in het wesen nuw
 Doch schoot-vry voor u pylon,
 En voorts al even besich weder haer ghetyen las
 Daer door mijn komste so het scheen zy in gestooret was.

7.

Wat vraeghjes ick haer wende voor
 Gheen antwoord meer ick verwachten,
 Den yver die verdreef 'tghehoor
 Door haer diepe ghedachten
 Ick nae des vruchtloose reden al
 Sey sustertjen ick scheyen,
 Sy met gheneyghde hoofde my beval
 Den Hemel te gheleyen,
 Ey dat dat soet Vriendinnetjen soo eenich leeft is scha,
 'K wed ick om 't Kluysnarinnetjen te meer eens Jaghen ga.

Nummer groot genoch.

[Keert weder gulde tydt // door nydt]

Op de Wyse: De Mey die comt ons by,, seer bly.

KEert weder gulde tydt // door nydt
 Noch af-keer stuers huys vesten in u schoot,
 Als reyne Liefde maer // 'tghebaer
 Opseght, en seeghbaer zijn santinne boot,
 Doch laes! dees eeuw verkeert
 Ons 't bitter proeven leert,
 Voort liefelijck pluycken eens minlijcke smaack,
 Waer van een ick proef // de lusjens ick droef
 In teeringh gheraack.

Want of ick nochtrens moet // de voet
 Steen kus van u Maagdelijcke treetjens net,
 Vind ick d'onwill'ghe deur // uws keur
 Vast toe ghesloten teghens redens wet,
 En als de sinlijckheyt
 My minlijck heenen leyt,
 Te buyghen naer u sinlijcke sin
 Wat t'hart smekend klopt // t'gehoor blijft verstopt
 Laet noyt lievert in.

Hoe dick de donckere nacht // myn placht
 Te dienen tot hantre yckster van de Min,
 Midts d'eensaemheydt alleen // van een
 Die mint soeckt g'nadens wech te dringen in,
 Doch laes! t'onwil'ghe hert
 Myns Vrous verleyt so vert
 Dees nedrighe wil in een willeghe graecht
 Dat hertelijck wel vleyt // of haer sinlijckheyt

Noyt liefd en behaecht.

Doch klaecht myn schoone Bruyt // nu uyt
D'afkeerlijckheyd noyt smaeckelijck rijzen weer,
Voor ghy na d'heyliche Wet // my met
V minnelijck deucht kont payen weer
Dan sal myn wil'ghe jeucht
Vergina de deucht
Ontreken tot u Maaghd'lijcke eer,
Seght minlijck drae // t'soet wordeke jae
K'gheef u t'myne weer.

Mocht ick, ick sou.

[Noch Rijckdom, pracht of staat, en can my niet vermaaken]

*NOch Rijckdom, pracht of staat, en can my niet vermaaken,
Noch oock dit hoogh ghebouw', met haar verheven Daaken:
Maar vvel een Minnaar, die mijn varsche Maachdom pluckt
Eer dat of tydt, of zieckt, mijn schoone leught ontruckt.*

Ronsaeus.

Dochters Liefdens Liedt,

Stemme: Als ick uyt wandelen gae.

AL vvaer ick soo bemint als d'algoedighe Goon
 Dat zy om my te schenck ô schoone Ridder boon
 De Scepter en de Kroon van Hemel en van Aerd',
 s'En waeren sonder u my geen spoog waters vvaerd.
 Al vvaert dat d'Opper-voocht van 'thoog en Heylig Rijk
 Myn in zyn grootheyt vvoud my maecken zyns ghelijck,
 En ick most u myn Lief hier laten in ghequel,
 Wat soud' den Hemel my zyn anders als een Hel.
 Al vvaert dat ick alhier mocht dvvinghen met ghebot
 En Heerschappye al de Volck'ren Dol en Zot,
 Doch sonder u ick sou het Weereltlijk ghebien
 Groot hertigh van ter sy niet vvillen eens aensien.
 Maer als ick mach by u myn Prins zyn onbevrees
 Soo vind ick myn soo ryck, en soo vernoecht van gheest
 Dat ick verachten puf de doodt en 'tvvreet gheval
 Want in u zieltje is myn Hemeltjen en al.

t'Kan verkeeren.

[VVack're Herders vrolijk // luchtich aender heyde]

Op de vvijsse: Inden Haech int voorhout.

1.
VVack're Herders vrolijk // luchtich aender heyde
Laet den grijsen molijck // 't Vee allenich weyde,
Want tis tijdt // dat ghyder syt
Daermen S wijngaerts loote snyt.
2.
Siet hoe dicht de heuvelen // vol syn van Naejaden
Laet u Nymph niet sneuvelen // t'mocht haer erghens schaden,
Want het stof // te swaer en grof
Plucken sy t'ghereetste lof.
3.
Tyter laet u Schaepjes // onder d'holle eycken
Voecht u by de knaepies // die vast opwaerts reycken,
Nae de kuyn // de pople bruyn
Ghelijck d'Hard'rinnetjes int Duyn.
4.
Vant gewas der velden // gaen ons schueren swangher
Dus dat wy uyt stelden // onse Jaer-feest langher
Waer een schant // komt hant aen hant
Moet den Oost-May zyn gheplant.
5.
Coridon is wacker // siet hem inde kuypen
Parsschen op de acker // dat de beesje druypen,
Van het nat // t'gheen Jaerlijckx wat
Bachus ons geschoncken hadt.

Mocht ick ick sou.

[Onlanghs ick savonts ginck]

Op de Wyse: Orange.

1.
ONlanghs ick savonts ginck
Ick weet serteyn wel waer,
Luystert hier naer // ick bid u kaer
Ick sach te gaer // twee Meyskens daer
Sy praten // wanlaten, van Vryers soet,
En bedreven soo vreucht,
Ick dachte // en lachte
Jae wel hoe soet is oock, is oock de jeucht.
2.
Ach! Trijntjen sey de een
Ick ben nu soo ontstelt,
Want my strackx quelt // een jongher Heldt
't Sy u vertelt // want met ghewelt
Wil trouwen // en houwen, myn voor zyn Wijf,
Tot dat de bleecke doot
Sal scheyen // ons beyen
Dus ly ick staech een swaer, een swaer aenstoot.
- 3.

Wel Marritjen myn moer
Ben ghy daerom belaeen,
Soo laet hem staen, en heenen gaen,
Doet dit vermaen // of ist maer waen
Wilt proeven // niet toeven // of hy oprecht
Sijn Ambacht heel wel kan,
Ghy weet wel // secreetsel
By myn verholen blyven, blyven dan.

4.

Maer Trijntje lieve sus
 Speelnoot t'sy u gheclaecht,
 Ick heb ghewaecht // ken ben gheen Maecht
 Want siet ick draecht // myn Moeder vraecht
 Wat schort-jou, quyl-beck, dat ghy dus tiert,
 En ick die ben dan stom
 Mijn herte // vol smerte
 Want siet mijn tijdt die is, die is haest om.

5.

Mijn rekeningh is uyt
 Eylaes! ick sterf van rouw
 Want Jan syn trouw // niet houden wouw,
 Foey hem ick spou // hoe garen sou
 Ick wreecken // en spreecken // hem hier op straet,
 Dat hy myn soo bedrieght,
 Met looghen // bedrooghen
 Heeft hy myn strackx in slaep, in slaep gewiecht.

6.

Maer Marritjen myn moer
 Ghy bint voorwaer niet doot,
 Al gady groot // dat is gheen noot,
 'K lach oock eens bloot // en Keesjen Root
 Quam lustich // en rustich // als op myn bet
 Hy weerden hem soo dat
 Een Soone // te loone
 Ick binnen neghen Maenden, Maenden hadt.

7.

Hoort doch toe hoe ick voer
 Ick ginck besteden 'tkint
 Dit wel versint // want siet ghy bint
 In de saeck blint // want ick bevint
 t'Kints leven // maer even // twee Maenden was,
 De Heer die gaf die namt
 De Vryer // de stryer
 Betaelden d'oncosten ghelijck, ghelijck betaelt.

8.

Ach! Tryntje tis soo langh
 Ick meen gheleden schier // acht maenden hier,
 Dat ick goe chier // met Kees Jaep vier
 Eens was te bier,
 Hy soende // al doende, ô myn wat vreucht
 Ick dencker stadich om,
 Myn Billen // die drillen
 Ick sterf eylaes! vraecht niet // vraecht niet waerom.

9.

Princen ick scheyde doen
 Ende sy ginghen voort,
 Ick hebt ghehoort // en was bekoort
 Doch onghestoort // noch rechtevoort
 Myn dochte // sy sochte, en Vryer fray
 Ghelijck veel Meyskens doen,
 Ick laete // die haete
 En wensch myn eyghen lief, myn lief een soen.

Ick laet,, die haet.

[VVAer mach nu t'Herdertje wesen]

Op de vvyse: *La Maurice.*

1.

VVAer mach nu t'Herdertje wesen
 Die myn syn Liefde soo vaeck voor desen
 Met veel ghetraen
 By dees fonteyn heeft doen verstaen,
 Wiens sieltjen met swaer verdriet
 Beladen ick altijdt liet
 Al wat hy say // al syn gheschray
 Kon mijn hertje beweeghen niet.

2.

Eens sat ick onder de boomen
 Daer ick mijn Liefjen van verre sach comen
 En al syn Vee
 Treurden ghelijck den Herder dee,
 Hy swierden aen elcken kant
 Syn stafjen schreef in het sant
 Riep met geclach // ach! Philles ach!
 Laet ons binden der Liefden bant.

3.

Maer lacy clachtighe woorden
 Vluchtige Phillis diet aenhoorden,
 Jae liep soo ras
 Tot sy hem uyt-ghesichte was,
 Doen steld' ick mijn neder int Velt
 Mijn hertjen was heel ontstelt
 Het roude myn seer // dat ick doen weer
 Moest bedroeven den jonghen Helt.

4.

Den Helt wiens luchtighe leden
 Wackere tonghe en fierighe seden
 Wiens soet ghesangh
 Stilletjes my tot Minne dwangh,
 Nu leef ick in groote smert
 Al blaeckende doet mijn hert
 Door luyt ghetier // in't Vagevier
 Daer mijn Herder ghepynicht wert.

5.

Maer lacy! d'ellendighe Vrouwen
 Lydende moeten 't by haer houwen
 't Inwendich vier
 Dat haer ghebracht heeft int dangier,
 Daer daghelijckx met gheween
 De Herdertjes met ghemeen
 Claechden haer leet // dat Liefd' haer deet
 En sy hebbent soo langh gheleen.

6.

Quam oock myn Herdertje claghen
 Quam hy om myn Liefde oock vraghen
 Syn droeve smert
 Haestelijck doen verlichtent wert
 Of herwaerts Liefd' hem dwanck:
 Maer luyster ick hoor gheclanck

Tis Demon siet // hier in dit riet
Ick wil hooren syn droevich gesanck.

[Laura lief wat sal dit weesen]

Op de Wijse: Fillis quam Filander tegen.

1.

LAura lief wat sal dit weesen
 Dat ghy vluchtich sijt van myn,
 Of is u haet soo hooch ghereesen
 Dat het niet medoocht mijn pijn?
Laura myn lief, myn Ziel
 Voor wien ick graech hier neder kniel.

2.

Kan u jentiele hart niet voele
 'T vinnich straele van myn min,
 Dat al de beeckjes niet kan koele
 Wiens klare bloedt loopt boswaerts in,
 Daer myn traentjes met ootmoet
 D'oesprongh syn van beeckjes vloet.

3.

Wanneer dat al myn droevich klaghe
 Vliecht met ghedruys al door de blaen,
 'T schijnt dat de telleghe my sullen vraghe
 Ach Harder syt ghy dus belaen,
 Dat ghy met al u droef gheween
 Dus eenich gaet het Wout betreen?

4.

De redeloose pluymighe diere
 Die met haer gallempjes vroech en spa
 Vermaeck'lijck nu tiereliere
 En vleye soo myn *Laura*,
 Dat sy van al haer strafheyt keert
 En 'tweder minne doch eens leert.

5.

Maer ach! de wreetheyt blijft begrave
 In al te braven eedele ziel,
 Die boeyt en bint jae al doet laeve
 Want het ghelonck van haer behiel,
 Ach schoonste schoonheyt doch medoocht
 En met ghenade dees trane droocht.

6.

Soo sal myn Ziel die nu is klachtich
Laura Lief te vrede syn,
 En eeuwich wesen sal gedachtich
 Van wtblusselijcke pijn,
 Die ghy myn lief, myn Enghel goet
 Met een kusje nu versoet.

'T is nu dus.

[Dees Goddelijcke Nymph is soo gesint,]

Op de Wijse: Alst begint.

1.

DEes Goddelijcke Nymph is soo gesint,

Dat sy noyt Liefde weerlief mint
Want d'Harder stout // van soete Wout,
Die sy al schempende gaende hout,
Kranste met Laure kruyt // dees Bruyt,
Knielende met ghebeen
Of *Tyter* klaecht // om hulp haer vraecht
D'afkeerige Maecht // seyt altijd neen.

2.

Hoe dickwils *Tyter* heeft verlaten 't Vee,
 Om dese schoone *Galete*,
 Quelent van min // om dees Goddin,
 Vluchten haer nae ten Boswaert in
 Doch as sy hem komen sach // t'ghelach
 Klonck door het Bosjen heen
 Of *Tyter* klaecht // om hulp haer vraecht,
 Dafkeurighe Maecht seyt altijdt neen.

3.

Lest vont ick haer alleyn by een Fonteyn,
 Wies haer Albaste Handen reyn
 Kuerschuyde ras // wat vreucht myn was,
 Als sy int Waeter lobberent was:
 So haest sy myn wiert gewaer // liet daer
 Myn doen alleen,
 Of *Tyter* klaecht // om hulp haer vraecht,
 Dafkeurighe Maecht, seyt altijt neen.

4.

Hadiu versteende Vrou // helaes ick schou
 Duer u stuershe-den van u! Trou,
 Dees pijn onsoet // die jy myn doet
 Ghy self in ent lijden moet,
 Dit lichte Lofje teer // heeft meer
 Beweghen van u stuerheen,
 'K dael grafwaert in // vaert wel Goddin
 In plaets van Min, seght ja voor neen.

Een voor al.

[Hort eens Klaesje maet]

Op de Wijse: Die soo wel als haer lonck-vrou, oockes boockes spelen wou.

1.

HOrt eens Klaesje maet
 Wat ick u sal singhen,
 Luystert Cameraet
 Dit wil ick bedinghen,
 T'gheen ick segh is de waerheyt
 Want daer van heb ick bescheyt.

2.

Tryn Jans Nicht de sloof
 Die gaet haer verblijen,
 Want sy het t'gheloof
 Dat ick haer wil vrijen,
 Daerom is sy nu soo praet
 En beschimt my over de straet.

3.

Wel myn soete Moer
 Wel het is te bijster,
 Hoe sou sulcken loer
 Sien na sulcken Vrijster,
 Die het puyckje van de straet

Is daer sy alleene gaet.

4.

Ick was wel ghesint
Om by haer te comen,
Want sy was bemint
Van myn t'haerder vromen,

'T schaepje was het vroech en laet
Nu soo is het Meysje quaet.

5.

Wel wat of haer deert
Kan ick niet bedencken,
Dat sy mijn blameert
Of en ist maer wencken,
Door dien nu soo vreemden quant
Haer besoeckt wt Enghelant.

6.

Wel aen schoone Maecht
Laet campen dese strijers,
Want ghy nu behaecht
Wel vijf en dertich vrijers,
Soo my onlanghs is vertelt
Van een die u vaeck verselt.

7.

Hier in ben ick niet
By ghestelt als ander,
Ach! wat groot verdriet
Volcht als nu malcander,
Daerom stelt, ach stelt oock myn
Soo hebt ghy keur van drie dosijn.

8.

Wel nu Klaesje vrient
Dit sou wel een Meysje
Wesen dat jou dient
Want saechdy haer een reysje,
T'is het puyck van Amsterdam
Dat van Hooren eerst hier quam.

9.

Gheluckich is hy
Die haer mach gebeuren,
Wat ick om haer ly
Verstaet sy door myn treuren,
Want de Koorts hadt myn bevaen
Maer sy is my weer ontgaen.

10.

Prince.

Claesje voor het lest
Dit Nimphe wilt doch groeten,
Sy schuwt my als pest
Doch nummer ick myn voeten
Af gaen sal stellen na haer deur
Want de Gansen staen daer veur.

Ick laet, die haet.

[Ick heb dickmaels inde sin]

Op de Wijse: Aux logettes de ces Bois.

/Ck heb dickmaels inde sin
V schoonst aen te spreecken,
Van myn pijn, van myn min

En *Liefd's* loose treecken,
Maer wat ick doch praet of mal
By u heeftet pit of val,

Dus merck ick tot myn verdriet
 En u te stuere wesen,
 Dat myn doen in ydel niet
 Verandert haest sal wesen.

Sal dan al myn smeecken eens
 V hert niet vermurwen
 Wreede, noch het staech gheween
 Van myn aenschijn durven,
 V wt jonst om myn ghenae
 Bidden, daer ick aers vergae:
 Dus merck ick tot myn verdriet
 En u te stuere wesen,
 Dat myn doen in ydel niet
 Verandert haest sal wesen.

Ick mach vry vol droef ghepijns
 Nu de Gooden smeecken,
 En *Liefd's* suer bitter schijns
 In myn boesem steecken:
 Daer alles wat ick doe of laet
 My niet vordert noch en baet,
 Dus merck ick tot myn verdriet
 En u te stuere wesen,
 Dat myn doen in ydel niet
 Verandert haest sal wesen.

Ronsaeus.

[Kvssen wy nu myn soete vreucht]

Op de Voys: Baise mon cher es moy.

KVssen wy nu myn soete vreucht
 Herkust my myn Goddinne,
 Terwijl dat bloeyt ons lieve jeucht
 En ons hert blaect in minne.

Van uwe soete kuskens een
 Hebt ghy myn hert ontsteecken,
 Die eerst moedich nu gedween
 Door vreuchden is besweecken.

Beyd' onse geesten t'saem ghevoecht
 Op u Lipjens dartel speelen,
 En in het kussen syn ghenoecht
 Als wy mond aen mond queelen.

Liefde dat cleyn gayle Wicht
 Gaet ons ziels lust verpanden
 In die suycker kuskens die licht
 Sweven op ons Lipkens randen.

Ach! al wat vreucht, wat min, wat lust,
 Mijn ziel inwendich streelen,
 Als ick my voel van u ghekust
 En *d'Amber* van u keelen.

Dat ick by na in wellust sterf
 En smoor int soet treckbecken,
 Die als Duyfkens meenichwerf
 Wy speelden om de wecken.

Ons zielens luste t'saem geklemt

Met veul ghebroocke snickjens,
Die wt ons keeltjen komt geswemt
In beetjens en in stickjens.
{poem}
Ronsaeus.

[VVAer zijn Helenaes wond'ren nu,]***Op de Voyse: Het sou een fier Margrietelijn.***

1.

VVAer zijn *Helenaes* wond'ren nu,
 En 'tkuys *Penelope* roem gheruchten,
 Oock 't schoon *Daphne* die in't loopen schuw
 Soect *Phoebus* te ontvluchten,
 En al *Narcissus* suchten.

2.

'T is al maer wint // die't wel besind
 Haer roem // haer bloem // haer lof niet allen,
 Die teghen mijn, wiens schijn ick vind'
 Hun al kan over-brallen
 En doen den hooghmoet vallen.

3.

Mijn schoon Goddin // mijn soete Min
 Voor u ick nu wil buyghen mijn knien,
 Aenhoort // een woort // verstaet den sin,
 Op datse mach gheschien
 En mijn quaet te ontvlien.

4.

Dat is dat lust // u en mijn rust
 Ons mach, voor dach, noch doen te samen paeren,
 Seght Jae // en drae // my daer op kust,
 Soo niet, denckt mijn beswaeren
 My haest de doodt sal baeren.

*Weet of rust.***[Liefd' is een alsoo soete lust,]*****Op de Voyse: Amour & vn plaisir si doux.***

1.

Liefd' is een alsoo soete lust,
 Soo kitteligh een blye weelde
 Dat mijn ghemoedt niet anders beelde
 Als zyn vreught die mijn stelt gherust,
 O soete bly ghestreel
 Blijft mijn vercooren deel.

2.

Hy roemt, wie wil hem van 't gheluck
 Dat noyt geen Liefdens quael hem pijnde
 Contrain ick doen hy my pijnde,
 Ick achten't vreught in stee van druck,
 O soete bly ghestreel
 Blijft mijn vercooren deel.

3.

Ick acht veul meer de minste gunst,
 Jae d'ooghluyc van mijn alderschoone,
 Als Konincx staf, of gouwe Croone,
 Of 'tgheen den Mensch bedenckt in kunst
 O soete bly ghestreel

Blyft mijn verkooren deel.

4.

Nae dat dees al so soete vlam
Mijn zielens lust naer wensch ontvoerde,
Noyt blyer tijdt of lust beroerde,
Mijn gheheugh als dees die benam
Mijn ghetreur, ach! mijn min
Blijft mijn hert ick u sin.

VVeet of rust.

[Seght Venus minnelijcke Minnaers mijn]

Op de Wijse: Ammerilletjen mijn vriendin.

1.

SEght *Venus* minnelijcke Minnaers mijn
 Waer dat de schoonste Bemden zijn,
 De vetste gronde, de cierlijkste ruyght,
 Waer uyt ghy daghelijcks luysjes suyght.

2.

Want laes! mijn hartjen jeuck'rich seer
 Dickwils in d'Emster, in Diemermeer
 Int Jachjen zeylend' uyt Jaghen vloot,
 Maer 't Wintjen was stil, de stroomtjes te doot.

3.

Stracks kreegh ick een Havitjen int ghesicht,
 Dies heb ick mijn ancker van daer ghelicht
 En dreef met een strack ghespannen doeck
 't Y over, verby de Dolewijcks hoeck.

4.

Mijn Schuytjen naerder ick kreegh int oogh
 Een kronckelich bewassen Dijckjen hoogh,
 Al waer een Sluysjen door heene vliet
 Datmen Buycksloot in Waterlandt hiet.

5.

Stracks prees ick de naem dat lieffelijck woort,
 En heb daer een Vivertjen op espoort,
 Waer in ick dobberden met ghemack,
 Doch kreech in Buycksloot de scheurbuyck strack.

6.

Een stiltstaende Beeckjen vond' ick so diep
 Waer een ruych Loofjen rontsomme liep,
 Doch wat ick paylden of sweet'rich stiet
 Ick vond al werckend' de grond of niet.

7.

Ten langhen leste soo raeckten noch vast
 Int suyghende diep mijn Anckertjens quast,
 Daer lach ick stil op't Vivertjen vlack
 Van wercken moede, aemloos, en mack.

8.

Het moede Sonnetjen sach ick traach,
 Verrysen ter Zeewaert in al laach,
 Het dachjen verliep, het nachjen quam aen,
 Dies ben ick weer Stadtwaert zeyl ghegaen.

9.

Buycksloot dat alle mijn will'tjens hebt
 Ick schey, eer dat u Watertjen Ebt,
 Soo ick mijn 't wachten onderwond
 Ick raeckte wel stuerloos aen de grond.

10.

Dus bidd' ick u die Vrou *Venus* mindt
 Zeylt over 't Ye niet inde Windt,
 Want sonder voor windt op loopende spriet
 Is soete Buycksloot te bezeylen niet.

Een voor al.

[VVAerom vlucht ghy Laura soo seere]

Op de Voys: La vignone.

1.

VVAerom vlucht ghy *Laura* soo seere
 Nadien u het vluchte niet helpen mach
 Maeckt gheen ghewach,
 Ick lief ter eere // en sal u niet deere
 Meer als ick plach:
 V *Titer* blijft u ghetrou
 En acht u waerdich te syn syn Vrou,
 Daerom Nymphje behaech ick dy
 Soo bid ick vlucht doch niet van my.

2.

Wat kan het Haesje doch het vluchte
 Al baten, laes! als het de Hondekens ziet,
 Want het te vliet
 Van het geruchte // stracx hoortmen het suchte
 T'ken niet gheschien,
 Het vint hem laes steeds benard
 Waer dat het vliet, het sy heynt of vart,
 Want de Honden krijge de lucht
 Waer heen dat het Haesjen vlucht.

3.

Alsoo vind ick *Laura* u mede
 Al waert schoon dat ghy al u Lammerkens vlock,
 V Herders stock
 Ter vaert af leeden // soo moet ghy bereeden
 Staen als ick lock,
 V met myn pijpje van Riet
 Want al soo haest als ghyder myn ziet,
 Vind ghy u stracx in minne verwert
 Vermits ghy myn lieft in u hert.

4.

Waer toe doch dan soo dreuts van leven
 Nadien dat het maer veynsen is al wat ghy doet,
 Veel is onsoet,
 Daerom beneven // laet *Titer* niet sneven
 Maer vry ontmoet,
 En schenckt hem veel eer de gunst
 Die hy ghenootte langh heeft om sunst,
 Soo sal hy Nymphje door Berghen en dal
 Weyden u vlocxkens over al.

5.

Ach *Laura* lief hoe soet ick vinne
 De lodd're streelingh van u poesele vleys,
 Mocht ick een reys
 Met hert en zinne // die weer beginne
 Dat waer myn eys,
 Dach ghy kunt het weygheren niet
 Het gheen ghy my soo vaecke toe liet,
 Dan ick vertrou vast aen u vlien
 Dat ghy eer langh my gunst sult bien.

t'Verkeert haest.

Een Nieu Liedeken,

Op de Wyse: Als begint.

1.

WAerom ach! schoone eyst ghy van myn
t'Gheen dat ick u
Can nummer gheven,
Wilt ghy met loonemijn Liefste zijn,
Abra vernoecht
Is met met myn leven,
Helacy! Titer ach helacy!
Een ander stater in u gracy,
Abra ick sweer by myn vloeken neer
Dat Titer u bemint, en niemant anders meer.

2.

Waren u woorden
Waer Abra sou
Wayde met vreucht haer gauwe Schape,
Wilt ghy myn moorden
Doettet myn Vrou:
Titer dat segghen al de knape
Maer ick en soeck niet u te sterven,
Wat poocht ghy Abra dan te erven
Loon voor myn jonst, dien ick u heb ghetoot
Seght Abra waerme sal't werde gheloont.

3.

Ween als ick ween
En claech als ick claech,
Doet als ick doe en lieft myn weder,
Ick sweer dat hier gheen // Vrouw hooch noch laech
Lieft dien ick oyt sal Minne werden,
Als u die met u schoone ooghen
Mijn eerbiedelijck sal ghebooghen,
Doen buyghen voort Outaer van u goedaerdicheyt,
Wat wilde ghy Abra meer ghebiede
Ick ben tot u dienst bereyt.

4.

Princelijcke Harder
Soeckt verder niet
Als van u weer bemint te werde,
Soeckt dan niet verder
Princes, want siet
Ick sweer u staech in Liefd' te volherden,
Laet Abra dan van blytschap springhen
En tot lof van Titer singhen
Com Nymphje slecht der watere Harder schoon
Van laure blade bruyen en Bloempjes Croon.

Een Nieu Liedt,

Op de wyse: Alst begint.

1.

Int voor-Jaer eer Auro brack uyt
Amintas teech uyt jaghen
Den Harder die verloor zyn Bruyt
Int schemeren voor het daghen,
Terwyl hy volbracht syn gauwe vlucht

Int dicht Bosschagies bommer,
 Verbeyden sy vast inde lauwe lucht
 Haer Lief met bekommer,
 En dwaelde met haer Schaepjens in dat steyl ghebercht
 Waer d'eensaemheyt haer doort verlies tot droefheyt heeft ghetercht.

2.

't Soet Water Beeckje van de kant
 Des hooghe heuvelinghs kruynen
 Quam Silleverich neer tot aen de strant
 Tusschen twee sandighe Duynen,
 Alwaer mijn Hiacintha vast
 Haer dorstighe Lammeren weyden,
 En al Amintas Lief Aminta wast
 t'Gheen haer galmt uyt breyden
 Elck treurich suchjen t'gheen langhs hare Lipjens dreef
 Sy stracks met naackte letteren in de Sandighe gronde schreef.

3.

Soo haest de donck'ren nacht de Son
 Quam met zyn glans verjaaghen
 Schoon Hiacint haer klacht begon
 Bedruckt bedroeft verslaghen,
 En nueryde met haer handen op
 Een dun besneeden Rietje
 Op d'hooch bemoste rotse van de top
 Dit droef Minne Lietje,
 Ay! Lammeren hoeder wreet Amintas stuers ontrouw
 Deert u t'weemoedich suchte niet uws seer bedruckte Vrouw.

4.

Het onbeweechlijck steen ghebercht
 Scheen jammerlijck te beweghen,
 En d'eyck wiert tot gheween ghetercht
 Door 't Nimphjens tranen reghen,
 D'altijdt groene Cypresse hooch
 Kon t'jammeren niet verswelghen
 Maer leegh ter aard voor d'Harderesse boogh // haer bruyn spitsighe telghen,
 Het Weste wintje spooch syn swoelen d'aasem uyt,
 Droochden de traentjes van 't ghesicht dees lieve loose Bruyt.

5.

Dus door t'langh klaghen brack de Son
 Syn straeltjens langhs hoe droever,
 De banghen avont strack begon
 Te duystren d'effen Oever,
 Vruchteloos was s'Hard' rins jammeren ach!
 Aminth heeft haer verlaten
 't Welck sy aen haer versaede Lammere sach
 Die doen van rouwe blaten
 Sy dreefse moed'loos Stadwaert naer hun Schaepskoys rust
 En bleef selfs waeckend' in 't verdriet vol quellingh en onlust.

Een voor al.

[V minne gunst // is t'overkunst]

Op de Wijse: Hansje sneed het Kooren vvas lanck.

1.

V Minne gunst // is t'overkunst
O gey,e Herderinnetjes,
En t'ooghenblick // is als een strick
Voor ons verliefde sinnetjes.

2.

Als ick int groen // eens dertel soen
V nat bedaude lipjes,
Soo vind ick mijn // gheseylt te syn
Aen twee Corale Clipjes.

3.

Daer ick dan koom // tegen de stroom
Van de ghebruysde baertjes,
Soo dat ick voel // doort soet ghewoel
Een bevingh in mijn aertjes.

4.

Ick steeck het sweert // en span de gheert
Nu styfjes dan weer slapjes,
Dan clim ick op // tot byde top
Vander Hooff-touwen trapjes.

5.

Daer ick de schoot // vast aende boot
Belegh met strick en knoopjes,
En deur het nat // maeck ick weer rat
De stramme overloopjes.

6.

En sien ick weer // als ick laveer
Nu hoochjes dan weer laechjes,
Dat ick niet win // soo vind ick in
Een reefjen voor de vlaechjes.

7.

Tis tovery // siel rovery
En soete Boereknaepjes,
Als wy met u // int Bosjen luw
Gaen houden middach slaepjes.

8.

Daer ghy met ons // den brant des Sons
Ontschuyt in diepe holletjes,
Daer ghy ons solt // daer ghy ons rolt
Als kittelsiecke snolletjes.

9.

Het schijnt dat ghy // gheen vryery
Ghebruyckt, maer toverkunsjes,
Dat ghy kort // deelachtich wort
Ons lieve Minne gunsjes.

10.

En Coridon // myn Goude Son
Ick haet al myn Vriendinnetjes,
Wanneer u beelt // soo haestich speelt
Int diepste van myn sinnetjes.

11.

Wanneer ick voel, het soet ghewoel
En twemfelen uwes tonghetjes,
Myn hertjen teer // doet op en neer
Veel Minnelijcke sprongetjes.

12.

Het nockt, het beeft // het lockt, het leeft
 Nu laechjes dan weer hoochjes,
 Het tuycht en spreekt // wat myn ghebreekt
 Deurt dryven van myn ooghjes.

13.

Maer als ick wen // en beter ken
 Tusschen door beyde rotsjes,
 Soo peur ick an // ghelijck een Man
 Tot spyt van Thetys trotsjes.

14.

Daer myn de vloet // strackx dryven doet
 Tusschen twee hooghe baeckjes,
 Waer ick met vlyt // strackx buyten smyt
 Het Ancker met twee haeckjes.

15.

En als myn hert // heel quackjes wert
 Doort wellen vande stroomjes,
 Soo legh ick aen // een sloech te gaen
 Naer de belade Boomjes.

16.

Maer Ameril // wat coude gril
 Cruypt door myn moedeleetjes,
 Als ick opt strant // gae deur het sant
 Met wanckelbare treetjes.

17.

Myn dunckt de Zee // waer in ick tree
 Staech welt onder myn voetjes,
 Dan vloetse seer // dan ebtse weer
 En hippelt oock seer soetjes.

18.

Het klaecht tot dat // ick weet niet wat
 Voor wonderlijcke cluchjes
 Door ons geslacht // soo weerdich acht
 Verdryven al myn suchjes.

19.

O Coridon // mijn Goude Son
 Hoe syt ghy nu dus stilletjes,
 Is dan u lust // soo haest gheblust
 Van u verhitte willetjes.

20.

Wiens inghewant // int eerste brant
 Soo vierichjes, soo graechjes
 Als of de vreucht // van uwe Jeucht
 Sou dueren duysent daechjes.

21.

Maer als terstont // u vast verbont
 En lonckend soete lachjes
 Verkeerden in // gheveysde min
 En trouweloose clachjes.

22.

Eerst vluchten wy // doe suchten ghy
 Met meer minne sanghetjes,
 Nu vlucht ghy schuw, nu soeck ick u
 Met nat betraende wanghetjes.

[Een Minnaar sonder hoop, is als een hout besturven]

*EEn Minnaar sonder hoop, is als een hout besturven,
Ontvortelt door de hett', of van de kouvv' bedurven:
Myn Lief die vvil my niet, ick ga al levend' uyt
Ghelijck een natte Keers, of die te cort ghesnuyt.*

Ronsaeus.

[Liefde schickt mijn ziel vol wonden]***Op de vvijsse: Mon ame est si fort blessé.***

1.

Liefde schickt mijn ziel vol wonden
 Door de Pylen van u oogh',
 Schoon ick com tot u bewonden
 Om de Plaester van medoogh'.

2.

Wilt ghy my nu laten sterven
 Daer ick ben in groote noodt,
 Kan mijn Minne niet verwerven
 Soo blijf ick van droefheydt doodt.

3.

Sal mijn klachten, sal mijn weenen
 V hart nu beweghen niet,
 Soo mach ick in droefheydt steenen
 En beschreyen mijn verdriet.

4.

Banghe suchtjens drijft nae boven
 Met veel snickjens ondersnee'n
 Wild de Goden doen beloven
 Datse achten mijn ghebeen.

5.

Ick wil u dan Liefde smeecken
 Dat ghy my verhooren sult,
 En mijn Nimphs voor 't Recht doen spreecken
 Wie van beyden heeft de schult.

*Ronsaeus.***[Ghy Rymers die in veersen sucht]*****Op de Voyse: Quand je voy son bel oeil, &c.***

1.

GHy Rymers die in veersen sucht
 Veul Jammer klucht,
 En stroyt u arbeyt inde windt
 Vol ydelheden,
 Daer ghy ons mede
 Als sotten bindt.

2.

V vermaen ick dat ghy eens staeckt,
 En spuwent braeck
 Alle dees sotheyt uyt u hoof,
 Die met pronck reden
 Ghy ons ginckt smeeden
 Van sin berooft.

3.

Laet vry u minne doot en kout,
 Die nu heel out
 Leyt gants verstorven onder d'as
 Eens zijn vergeten,

En u waen weten
V vlieden ras.

4.

Hoort nae d'oprechte Minnaers klacht
En keurich acht
'T gheen haer de Liefde doet bestaen,
Soo suldy mercken
Dat al u wercken
Is ydel waen.

Ronsaeus.

[Beminde,, Larinde,, vvaer vind ick uw,]

Op de Voyse: Als 't begint.

1.

*Beminde,, Larinde,, vvaer vind ick uw,
Mijn Harder,, vvat varder,, in 't Bosjen ist luw,
Ghegroet,, so moet,, mijn Nimpheleijn
Van haer Eerbare Harder zijn.*

2.

*ô Tyter,, ghy Myter,, ick kycker dick om
Dees Boomen,, en stroomen,, daer ick daghelicx com,
Ghy vliet,, ick siet,, myn by-zijn vart,
Ach! ach! hoe mach,, het van u hart.*

3.

*Hard'rinne,, mijn sinne,, die Minnen al 'tgheen
Dat soetjes,, u voetjes,, soo vvacker betreen,
u Vee,, oock mee,, om uvven't vvil
Mijn haeght,, ô Maeght,, dus swyght toch stil.*

[O Nachtegael cleyn Vincjen, dat door u luyt gequeel,]

Op VVijse: Alst begint.

O Nachtegael cleyn Vincjen, dat door u luyt gequeel,
 Doet daveren t'Wout //waer in sich onthout
 Ghediertjes ontallijcke veel,
 Schilt, singet // en springet // u liefelijcke kropjens bedwinget
 Dat door ghetierelier
 Haer *Delia* hier
 Laet vinden in dichten Laurier,
 Vlucht kronckielich daer
 V Gout ghekrulde Haer
 Met Snoertjens ghestrickt,
 Waer op glansich blickt
Phoebus glinsterich schijnsel claer.
 Och mocht u gedachte, en ghy t'myn nemen an,
 Ay myn wat gheneucht // en minnelijcke vreucht
 Ghenoter myn zieltjen dan,
 Soo vlooch ick // om hooch ick // op t'soet Herderinnetjen oochd ick
 En daelden dan maer
 Tot in myn liefs haer
 En maecten een nesjen aldaer,
 En queelden, soo dat
 Elck stomme Boomens bladt
 Nae bootste myn sangh,
 Onder wiens bevangh
 Dees Goddelijcke Nimphe sat.
 Van t'net getoyde pruyckje, sou ic maer daelen neer
 Op t'mondeken root // en steelwijs ick g'noot
 Duyst minne kusjes, jae meer
 Van daer dan // ick maer an // geraeckten haer kinnnetjen, waer van
 Ick hippelde op
 De sachte top
 Haer witte Albasterde crop,
 En sach hoe leeven t'ront
 Haer Borsjes waren door wont
 Met aertjens door heen,
 Op welck midden een
 Verheven Tepeltjen stont.
 Hoe soet soud ick door snoffelen haer sachten boesen warm
 Wiens middeltjen teer // ick oyt immermeer
 Soo lieflijck had om-armt,
 Haer Vlechjes // ick rechjes, liet sweyen om t'lichaem slechjes
 Verschuyldede myn daer
 Tot sy door t'ghevaer
 Haer Herdertje wiert ghewaer,
 En soo 'thaer wel gheviel
 Ick my daer in onthiel
 Ghenoet doen minstuck
 En met soet ghedruck
 Wy coppelde Ziel aen Ziel.
Princes helaes! wat kom ick van onverwachte vreucht,
 Die door een ghelonck // ick van u ontfonck,
 Myn weer vervrolijcke meucht,
 Aey beckje // ja geckje // ziet voor u l. ick streckme

Met soet ghebeen
Om weerliedf alleen,
Noch seght ghy *Delia* neen,
Brootdroncken Herderin
Die ick soo vierich min,
Seght ist u te doen
Om een kusjen of soen
Sit sachtelijck ick begin.

Een voor al.

[Fillis quam Vilander teghen]

Op de Wyse: Alst begint.

Fillis quam *Vilander* teghen
 Met haer Schaepjes en syn Vee,
 Inde groen begraesde weggen
 Niet veer vande blauwe Zee,
Fillis sey hy *Fillis* bly
 Rust een weynich hier by my.

Siet ghy niet de avont Starre
 Hier *Vilander* voor u staen,
 En myn Kudde vry wat varre
 Die niet licht syn te begaen,
 Dus soo is het nu gheen tijdt
 Dat ghy myn dus lastich sijt.

Hesperus sal ons niet meer quellen
 Tis een vuer te vroeck van dacht,
 Wie sal dan myn Schaepjes tellen?
Fillis ick met al myn macht,
 Komt myn *Fillis* en beziet
 Hier myn groen drie stemmich Riet.

Als ick hier by u sal blyven
 By dees water Beecken koel,
 Wie sal dan myn Kudde dryven
 En doen wachten voor de poel
 Daer soo menich Gaytje drenckt
 Dat soo menich Lamtje krenckt?

Fillis ick salt Vee verbrugghen
 Laet u ydele vreesse staen,
 Vry voor Byen en voor Muggen
 Die haer groot torment doen aen,
 En vry voor dat water gier
 Dat daer schent soo menich dier.

'Tis geleden twaelf maenden
 Dat ick *Fillis* u eerst sach,
 By veel Harderinne staenden
 In het kriecken vanden dach,
 Op een kantje van een beeck
 Daer ghy *Fillis* u gheleeck.

Niet versiert met Goud of syde
 Als de Steetsche Dochters doen,
 Maer ghelijck in Somers tyde
 d'Harderinne in het groen,
 Dan met Roosjes, dan met kruyt
 t'Welck den soete tijdt beduyt.

Sints ick en weet niet wat van binne
 Mijn jonck hartje heeft doorwont,
 En ick ben vol duysent sinne

Dootlijck sonder doot ghewont
Sinneloose sinnelijckheyt
Minneloose minnelijckheyt.

Fillis sal myn leere saye,
Fillis is myn eerste gras,
Fillis sal myn leere maye
d'Welck myn harts Liefste was,
Dan sal *Fillis* in haer buer
t'Samen dorschen in een schuer.

Titers-May-Liedt,

Stem: La vignonne.

1.

AStrea waerde Vrouw *Astrea*,
 Ontwaeckt, kijckt uyt u schoon ghebouw,
 Siet eens hoe fray // wy u de May
 Planten hier inde groene way,
 Aenschout de Herders met vreucht
 De deucht // van u jentiele jeucht,
 Naer uwe waert // vieren op aert
 Door vreuchde die ons Maye baert.

2.

Silenus die u mint, ghevlochten
 Heeft Cransjes drie van groene blaen,
 Die hy beraen, voor u hier brochten,
 En nu versocht, wat cont u schaan
 Die t'offeren u persoon
 Seer schoon // tot waere danckheyts loon
 Daerom *Astree*,, gunt hem syn bee
 Soo schenckt hy u syn leven mee.

3.

Doch soo *Silenus* ghy, aenvaerden
 Niet wilt voor u ghetrouwen vrunt,
 Soo ziet eens gunt, daer voor u waerden,
 Gheknielt ter aerden, leyt die ghy kunt
 Verwerven voor u knecht,
 Oprecht // uyt gulle Liefsten echt,
 Dus ziet niet mis // *Astrea* t'is
Menander die u liefst ghewis.

4.

Siet hoe hy sit en treurt wt vreesse
 Dat hy hem gants verlaten ziet,
Silenus vliet, denckt eens by dese
 Waerom t'mach weesen, dat dit gheschiet,
 Bedenckt eens ô Herderin
 De min // of die in uwen zin
 Heur niet en quelt // en so ontstelt,
 Jae reukeloos ter Aerde velt.

5.

Vaert wel *Astrea* lief ick scheyde
 Oock voor dees tijdt nu van u deur,
 Die vol getreur, myn droevicheyde
 V sal verbreyde, soo ick licht bespeur,
 Mits *Titer* hier voor heur plant
 In t'Landt // d'aerdighe May playsant,
 Die hy ten thoon // u stelde schoon
 Om het genot van weerliefds loon.

't Verkeert haest.

[Een Man vreemt van ghedachten]

Op de Wijse: Vande Conde.

1.

EEn Man vreemt van ghedachten
 Lach om te slapen cloeck,
 Hem droomde dat daer vochten
 Veel Vrouwen om de broeck,
 Daer quam een bende stranghe
 Sy waeren Grieten ghenaeamt
 Sy maecten met vechten langhe
 D 'ander Vrouwen al beschaemt.

2.

De Callekens quaet van becken
 Die quamen onbeswaert
 Sy wilden den broeck aentrecken
 Dit moet elck syn verclaert,
 Maer de Grieten met cloecken moede
 Wouden teghens de Callekens slaen
 Sy stelden haer in orden
 Met haer Vendels wijt ontdaen.

3.

Als daer den slach begoste
 Niemandt en track Rapier
 Elck weerde hem soo hy coste
 De Maykens vochten cloeck en fier,
 Men sach de quade Grieten
 D'ooghen branden in haer hoot,
 Sy ginghen stormen en schieten
 Al sonder cruyt of loot.

4.

Bettekens en Martijnkens
 Die vochten altemet,
 Vrsels en Francijnkens
 Doen de Vroukens ontset,
 Als de Grieten worden gheware
 Sy schenen dul en verwoet
 Sy dreven de Vrouwen te gare
 Ghelijck men een cudde Schapen doet.

5.

Daer stonden noch veel Soldaten
 Met haer schilt ghescheurt,
 Lysbetten mee ter baten,
 De Jannekens quamen onghetruert,
 Soo meenighe stoute Nele
 Vochten met cloecken moe
 De Callekens keecken vele
 Sy en dedender niet veel toe.

6.

Tannekens en Maghdalenen
 Quamen de Broeck besien
 De Grieten smeeeten met steenen
 Het schenen dulle lien,
 De Sijnkens sonder vresen
 Scheurden de Broeck ontween

De Grieten quamen trecken en tesen
Ghelijck twee houden aen een been.

7.

Acht Vaendels Jacomynkens
 Quamen daer aen ghedruyst,
 En thien Vaendels Pierynkens
 Hebben daer in den hoop ghebuyst,
 Veel Geertkens en Lenoren
 Wel hondert int ghetal
 Elck wilde de Broeck oorbooren
 Maer de Grieten doodense al.

8.

Seven hondert Beyckens
 Waren oock seer hoog befaemt
 Sy quamen met haer Meykens
 Sinte veur open ghenamt,
 Sy hadden haer vermeten
 De Grieten te vallen aen boort
 Maer de Grieten hebben haer gesmeten
 De Beyckens riepen moort.

9.

Sy hebben de Broeck behouwen
 De quade Grieten fel
 t'Schynt dat sy alle Vrouwen
 Int kyven dvinghen wel,
 Maer ick pryse de Grieten int vechten
 Want seven synder cloeck ghenoech
 Teghen een Vaeudel knechten
 Die noyt met swaerden sloech.

10.

Die dit Liedeken stelde
 En deeds deur gheen envye,
 Een Griete die hem quelde
 Sy was hem seer partye,
 Gheen argher Vrouwen die leven
 Dan de Grieten my verstaet,
 Sy souden den Duyvel doen beven
 Wanneer sy spreekken quaet.

*De beste Griete diemen oyt vant
 Was die den Duyvel op't kussen bant.*

Cluchtich Liedeken,

Op de Wijse: Den Admirant, den, &c.

1.

Dirckje maet ay wat een pret
 Dirckje maet etc.
 Ick lach mijn half slap byget
 Om de kluyt, om etc.
 De kleuters hadden mijn beset
 En riepen luyt:

2.

Wy hebben hem nou inde kou
 Wy hebben hem etc.

Die deuntjes dicht van Mans en Vrou,
En oock van ongs, en oock etc.
Hoe willen wy hem krabben nou
Riep Juffrou mongs.

3.

Aensicht quam ierst voor den dach
 Aensicht quam, etc.
 Ick schrickten doe k'die Meyt aensach,
 En dit fatsoen, en dit, etc.
 Die voerde dapper daer de vlach
 Met snappen doen.

4.

En sey ghy overgheven guyt
 En sey, etc
 Ick wed jou om een dicke Duyt,
 Met munt en kruys, met munt, etc.
 Ick maeck dat ghy de deur comt uyt
 Al vant Stadthuys.

5.

Voorts quammer noch een swart gat in
 Voorts quammer, etc.
 Al met een kromme kevel kin,
 De swarte meer // de swarte, etc.
 Die kreech int kyven mee een,
 Daer hadjet weer.

6.

Jou schelm jou dief jou Ouwevaer
 Jou schelm, etc.
 Com maeck my dat nou oock eens waer
 Dat ghy al rymt, dat ghy, etc.
 Of ick sal jou ick sweer sie daer
 Slaen datje swymt.

7.

Ick worde doen al vry wat schuw
 Ick worde, etc.
 Ick kreech met ien een dof of duw
 Al van dit goet, al van, etc.
 Ick dacht by lo waer kruyp ick nu
 Heer stongh soo soet.

8.

Ick nam de een en dan de aer
 Ick nam, etc.
 En leyde moytjes op men kaer
 Al dit ghespuys, al dit, etc.
 Doen quam de Moer en oock de Vaer
 Al van den Huys.

9.

Het gingder doen soo hol o bloet
 Het gingder, etc.
 Ick dacht ick raeck onder de voet,
 Dus laet ick gaen // dus laet, etc.
 Het sal myn wesen wel soo goet
 Als blyven staen.

10.

De handen raeckten inde sy
 De handen, etc.
 Ja ja t'was doen ghedaen met my,
 Ick koos veur keur, ick koos, etc.
 En raeckten van dit goetjen vry
 t'Gat vande deur.

11.

Wat dunckje Dirckje van de kluyt
Wat dunckje, etc.
Ick peurden ras ten Huysen uyt,
En speulde wip, en speulde, etc.
Ick dacht of ghy naet Vinckje fluyt
Tis uyt jou knip.

I.P. Roosendael.

[Bralt o ghy brave Sonne]

Op de VVijse: Si tanto gratiosa.

*BR*alt o ghy brave *Sonne*
 Stijcht vry so hooch met uwe goude strale,
 Dat yder sich verwonne
 Onder u glans gebuychsaemlijck laet dale,
 O Aertsche pracht // u slappe macht
 Die is soo onvermoghén
 De cloeckste Helden
 Dees Sonne neder velden
 Door haer ooghen.

2.

Het helder bruyn gheflicker
 De Menschen licht op aerden can verslinnen,
 Soo t'can den alverschricker
 Ja al de Goon des Hemels overwinnen,
 Want dees myn Vrou, gheloof ick sou
lupijn ter Aert doen keeren,
 Als haer ghenade
 Vol Hemelsche cierade
 Comt braveren.

3.

Gheluckelijcke stonden
 Als myn gezicht de glinster quam t'aenschouwen,
 Van myn *Anna* de blonden
 En schoonste *Phoenix* van de preutse vrouwen,
 Want niemant con // als ghy *O* Son
 Vermaecke dese Ziele,
 Dies voor u waerde
 Ghebuychsaem ick ter Aerde
 Willich kniele.

4.

Onder soo veele Maechde
 Als myn *Fortuyna* luckelijck verselden,
 My niemant en behaechde
 Als ghy Goddin, by wie k'my neder stelden,
 En hoe ick meer // na myn begheer
 Myn Ziele socht te laven,
 Hoe ick meer deuchde
 In uwe lentens jeuchde
 Vant begraven.

5.

Princesse aenghebede
 O Kas en Cabinet van myn gedachte,
 Besitster vande stede
 Die waerder als *Parnassy Sael* ick achte,
 Ghedenckt aen d'eet // die ghy myn deet
 Van nummer te begeeven,
 Ick sal u kroone
 Wilt my u jonste thoone
 In dit leeven.

t'Verkeert haest.

[Och Moertjen ick bender soo sieck, so sieck,]

Op de Wijse: Ammerilletjen mijn vriendin.

1.

Och Moertjen ick bender soo sieck, so sieck,
Dat dunckt mijn Dochter, je binter so blieck,
Wat schortje mijn troost, mijn eenich kint,
Dat jy soo blieck, so treurich bint.

2.

Och Moertjen j'en weet mijn hert, mijn hert,
Wat isser myn Dochter ontdek men u smert?
'K heb sulcken lust, j'en weet het niet
Al aen een ding dat troetelen hiet.

3.

Raesje mijn Kindt, of maeltje den Gheest,
Of isser te nacht gien slaep gheweest?
Ay rust u hoofd, en legghet wat neer
Soo krijghe by tydts u sinnetjes weer.

4.

Ick raeck dat met gheen slaepen quyt.
Wat baet of jy jou leven slyt?
Ick sel besterven doot en stijf
Soo ick langher onghetroetelt blijf.

5.

Hout jou gherust, en wat versint
Tot datje noch wat ouwer bint.
Ay Moertje jy praet al waerje mal,
'K wed ick u tot hulp niet halen sal.

6.

De Keperen binden wel wulps en stout,
Ick was wel dertich Jaren out
Eer ick van sulcken weyspel wist.
Och Moertjen jy hebter jou tydt vergist.

7.

Ick rae dat jyer u backus snoert
Eer dat u de Duyvel van 't Kack-huys voert.
Ja Moertje al vloeckje en scheldje mijn
V Dochter moet doch ghetroetelt zijn.

8.

Jou Wayntjen Nicht was eerst een Meyt,
Wayntjen Nicht volght haer sinnelijckheyt
'T gheen zy begheert 't zy dit of dat,
So doen ick oock, wie roert het wat?

9.

Wie isser van al u vrienden soo groen?
Wat heb ick met al mijn Vrienden te doen,
Sy hebben hear wil, en ick mijn keur,
Ick rae voor't mijn, en zoo voor 't heur.

10.

Waer krijghe icker een tot jou ghespeel?
Ay lieven tydt heen, 't is even veel
Wie dat jy kryght, 'tzy Claes of Jan,
Als hy myn slech maer troetelen can.

11.

Prince Moeder wel voor u siet,

Set in jou Dochter gheen verdriet,
Wanneer jou Dochter troetelen wil
Soo laet haer setten een styve pil.

[Abra die te boven gaet]

Op de VVijse: Alst begint.

ABra die te boven gaet
 Al de Boersche en seedige Hardrinne vant Velt, onstelt,
 Ist gheen scha dat u soet ghelaet
 'T welck ons Zielen, ons sinne door haer glint'rich
 Is so afkeerelijc bemorst met een stuers ghesichte,
 'T welck elck Harder betuycht met gheween,
 Die helaes alleen
 Voor den dagheraet heen
 Int koele lommers dichte
 Volleghent het spoor u soo luchtighe treen.
 Ach hoe graech elck Knaepje barvoets
 Door de Dijsselen en Doornen sich verheucht heene streckt,
 Aen u laech Hutjen onverhoets
 Voor de straeltjes der *Sonne* met wat bladeren gedect,
 Raeckt met syn Staf aen u genoechelijcke woning,
 Terwijl vast syn Lam'ren treen derwaerts in
 Doch ghy Herderin
 Voor hun trouwe min,
 In plaets van liefds beloning
 Heyt haer na lust uws korselighe sin.
 Als de hoocht van t'Sonnetje krijcht
 En de Grasjes vast broeyen int warme sant,
 Door de droocht ghy ameloos hijcht
 Soeckt de beeckjes haer vocht om te lessen u brant,
 Stracx vult elcx Herder tot dienst syn holle schulpe,
 Met koele drupp'len des ruyssschende vliet,
 Doch het is om niet
 Ofmen vrundelijck biet
 Syn trouw en grootste hulpe,
 Noch laet haer *Abra* int verdriet.
 'Tghetuyter soet, t'gheen *Pan* selfs gheviel
 Op de havere pijpjes vant Harderlijcke gilt,
 Beweecht t'gemoet het Hert noch de Ziel
 Van myn *Abra* die haer Schaepjes hoedt alleenich in stilt,
 Onder t'wijt begrijp dees beschaduwde Linde
 Veer van alle Maechden en Knaepjes af,
 Daer sy inde luwt
 Alt gheselschap schuwte,
 En laet ons Hertjes inde
 Betooveringh door d'afkeerlyckheyte straf.
 Keert *Abra* keert, en verlaet d'eensaemheyte
 En verkiester dees soete bly ommegangh veur,
 Soo wert gheeert, gediend en verspreyt
 V deuchden, u schoonheyte al de Bemdickens deur,
 Met strengeltjes van klims blaederen rancken,
 Waert ghy al knielende daer ghekroont,
 En elck keeltjen al
 Ghelijckelijck schateren sal,
 Wilt om t'beste *Abra* dancken
 Wanter gheen schoonder int Bos en woont.

Een voor Al.

[O Ghy heyloose schyn // vol vuyle liste quaet]

Op de VVyse: Nu leef ick int verdriet.

O Ghy heyloose schyn // vol vuyle liste quaet
 Hoe pynicht ghy met pyn // mijn soo ghetrouwe daet,
 Ick die mijn Lief wel eer gheclaecht heb mijn ellent
 Wert nu veracht versmaet als ick haer com omtrent.

De schyn myn laes! bedrooch // ghelijck ick nu bevin
 Mijn hert sy my ontoogh // door heur beveynsde min,
 Sy spot nu met myn clacht, ja geckt met myn verdriet
 En inde plaets van my een ander jonst sy biet.

Maer ick, ick ducht het quaet // dat sy my nu bewyst
 Ghehoude sy te raet // om werde mee ghespyst,
 Wanneer sy braecke sal, en walghen sal van die
 Waeromme dat ick heur, laes! myn verlaete sie.

De heele Werelt creet // volmondich overluyt
 Soo yder noch wel weet // t'Meysje was de Bruyt,
 D'een had het Speck al wech, en d'aer die wist het wel
 Nu sal een ander heur, en ick, ick had de quel.

Ick woude dat ick con // dees hupsche fijne quant
 Die haer soo haest verwon // met glory triumphant,
 Ick vlechten hem van Miert, een braeve Crancelijn
 En schonck hem uyt een borst, de frisse coele Wijn.

Prince daer synder meer // als ick door heur ghesicht
 Ghedwaelt verleyt wel eer // fy toverende licht,
 Dat noyt ick speuren con, dyn schalcke listicheyt
 Dat sal my moeyen nu, en inder eeuwicheyt.

t'Verkeert haest.

[O Goddelijcke Sonne]

Op de Voys: Si tanto gratiosa.

1.

O Goddelijcke Sonne
 Verheven glans, die door u vierigh brande
 Mijn hart hebt verwonne,
 Jae die mijn ziele Ademloos ontmande,
 O Heylich licht // dat mijn ghesicht
 In vlamme con ontsteecke,
 'T schijnt door u straele
 Het hert my t'eenemaele
 Is ontweecke.

2.

Wanneer sult gy my waerde
 O Vrieslant roem, ghy pronck der goude Jaere
 Een Hemel hier op Aerde
 Triumphelijck uyt dees mijn helle baere,
 Waer in ick smoock // door damp en roock,
 O grouwelijcke pijn,
 Can door de ooghe
 Wel immers soo bedroghe
 Yemant schijne.

3.

Hoe bochten mijn ghedachte
 O *Leeuwaerden*, wanneer ick maer ghedencke,
 Dat d'oorpsronck van mijn clachte
Natura u op-offerde te schencke,
 En niet aen my // wiens Jalousy
 Dat steyghert soo verbolghen,
 Dat doot of leven
 Mijn laes! doch can begheven
 V te volghen.

4.

Al ben ick schoon verscheyde
 Soo verr' van u, die ick mijn Sonne noemen,
 Ick sal u achtbaerheyde
 So langh ick leef nae uwe waerde roemen,
 Den Hemel hoogh // wiens al-siend' oogh'
 Door-gluren kan de Menschen,
 My sal vereere
 De Sonn' die ick begheere
 En om wenschen.

5.

Princesse die ghebooren
 Wt Pallas zijt de Moeder der verstande
 Die u heeft uytverkooren
 Tot wonder, ach der deftigher Frieslande
 Goddin, in wie // ick brallen sie
 Veel Hemelijcke gave,
 Neemt in ghenade
 Dees al te slechte dade
 Van u slave.

't Verkeert haest.

Liedeken.

1.

GOddin u doe ick vraghen
 Waerom ghy my dus haet,
 Daer ick u t'gheene daghen
 Ghedaen heb eenich quaet,
 'K en weet voorwaer de oorsaeck niet
 'K en weet niet waer door dit gheschiet,
 O Maje beelt
 Die my 'thert en sinnen steelt.

2.

Wat heb ick menigh nachjens
 Om uwent wil ghemaect,
 Wat heb ick droeve clachjens
 Al suchtende ghemaect,
 Hoe dickwils oogh ick op u deur
 Hoe dickwils stedy my te leur,
 O Maje beelt
 Die my t'hert en sinnen steelt.

3.

En kondy niet ghedencken
 Ons soete vryery,
 Mijn Lietjens en gheschencken
 Die ghy ontfinght van my,
 Maer laes! ghy denckt niet om t'verleen
 Wat ick u vraegh, 'tis altijd neen,
 O Maje beelt
 Die my t'hert en zinnen steelt.

4.

V lieve Speelghenootje
 Quam dickwils my int oogh,
 Die ghy bruyckte tot bootje
 Wanneer ghy van myn vloogh,
 En liet my soo in droeven stant
 Hoe wel het hert noch vurich brant,
 O Maje beelt
 Die my t'hert en sinnen steelt.

5.

'Tis waer een tijdt voor desen
 En waerdy niet soo wreet,
 Maer liefalich van wesen
 Dat ken den Heer die 't weet,
 Dus hoop ick dat ghy my noch mint
 Myn Lief, myn troost, myn waerde kint,
 O Maje beelt
 Die my t'hert en sinnen steelt.

6.

Lof waerdighe Princesse
 O Maje Nimphe braef,
 t'Blijft in u dienst voochdesse
 Myn ziel, myn bloet, myn haef
 Ick leef op ghenae
 En wacht gestadig het gulden woortje jae,
 O Maje beelt
 Die my t'hert en sinnen steelt.

Wie vernoecht?

Liedeken.

1.

EEen blint vlieghende Wicht
 Heeft my met eenen schicht
 Gegheven eenen wonde,
 Die my brenghet inden noot
 En sal daer af die doot
 Smaecken in corter stonde.

2.

Want die Doctoren al
 Hoe groot oock int ghetal
 En connen myne smerte,
 Myn pijn en myn verdriet
 Gheensints ghenesen niet
 Want doorwont is myn Herte.

3.

Tot wien soo sal ick my
 Moghen van herten vry
 Keeren om van myn pijn,
 Myn groot verdriet en druck
 Om myns lievens gheluck
 Eens ghenesen te syne.

4.

Wil ick, neen ick moet
 Spreecken dit Beelde soet
 Ende claghen haer myn lijden,
 Want sy en niemant al
 Can my uyt groot ghequal
 Brenghen en doen verblyden.

5.

Schoon reyn suyver Jeucht
 In wien vloeyt alle deucht
 Troost my, eer ick verflouwe,
 Want ghy ziet metter daet
 Dat ick Maechdelijck saet
 V altijdt ben ghetrouwe.

6.

Wilt ghy o Mondeken root
 Niemandt als die doot
 En sal ons connen scheyden,
 Gheeft my u trouwe dan
 Laet ons als Vrou en Man
 T'samen ons leven leyden.

FINIS.

Epigramma.

*SO eens Cupido quam te sterven
VVe vande Gooden sou be-erven,*

*Syn bedieninghen staet soud syn
Jupiter of de Godt vande Wijn.*

*Of de God Mars bebloet van strijden
Of Pluton God of de vaer vande tijden:*

*Of Phoebus de Son God onghebaert
Of Mercurius den post vermaert,*

*Of Nephthunus God vande Baeren
Of AEolus die de wind can bedaren,*

*Of d'Arcadisi geyt voetigh Pan,
Of Faunus of bockigh Silvan,*

*Neen wie doch ay! laet my het raeden!
Tis Priapus die can versaden*

*Vrou Venus ongebonde lust
Als sy hem kittelt lacht en kust.*

Ronsaeus.

[Cameniere Cameniere]**Op de Wijse: Cambriere Cambriere, alles tost.**

CAmeniere Cameniere
Gaet wat haest en comt ras weer,
Wild u tot myn liefste stieren
Seght myn Man die is te scheer,
Hola, hola, hola, hola, hola, hola
Ick hou de Vrouwe wel sotte
Die een schoone Maecht begheert,
Hola, hola, hola, hola, hola, hola
Ick hou de Vrouwe wel sotte
Die een schoone Maecht begheert.
De Cameniere leeck wat aerdich
Nam haer parste saye Huyck,
Sedy myn Heer myn Vrouwe waerdich
Seght haer Man die is te scheer,
Hola, hola, hola, hola, hola, hola
Ick hou de Vrouwe wel sotte
Die een schoone Maecht begheert,
Hola, hola, hola, hola, hola, hola
Ick hou de Vrouwe wel sotte
Die een schoone Maecht begheert.
Waerom soud ick gaen te *Roomen*
Als d'aflaten men hier vint,
Hy omhelsche sonder schroomen

En legt haer opt groentje neer,

Hola, hola, hola, &c.

Maer haer Vrou hun daer bekipte

Wat schand doeje roeptse daer,

Swijgt maer wy swijghen myn Vrouwe

Sonder datmen maeckt misbaer.

Hola, hola, hola, &c.

*Van boven nedervvaert,
 Van nedervvaert na boven
 Men dit Liet slecht van aert
 Op een voys sal singen mogen.*

[Helaes! t'valt swaer]

Op de Voyse: Cupido Godt.

1.

*HElaes! t'valt swaer
 Als vrint van vrint moet scheyden,
 'T ghevoelt voorwaer
 Dies segh ick sonder beyden,
 So voor als naer
 Als vrint van vrint moet scheyden
 Helaes! t'valt swaer.*

2.

*Des s'menschen tijdt
 Is cort en cleyn van waerden,
 Vol sorgh en strijt
 Gedurich op der Aerden,
 So Job belijjt
 Is cort en cleyn van waerden
 Des s'menschen tijdt.*

3.

*Hier blyven sal
 Niemand van die daer leven,
 Wy sterven al
 Door Adams daet bedreven,
 Int Aertsche dal
 Niemand van die daer leven
 Hier blyven sal.*

4.

*S'werelts voorstel
 Is ydel t'allen stonden,
 Ghelijck een bel
 vergaen haer losse vonden,
 Dies segh ick wel
 Is ydel t'allen stonden
 S werelts voorstel.*

5.

*Voor haer doen beeft
 O Mensch het sal u vromen,
 T'loon dars in heeft
 Is t'eweghe verdomen,
 Dies haer begheeft
 O Mensch het sal u vromen
 Voor haer doen beeft.*

6.

*Wel sal hem schien
 Die sterft s'werelts lusten,
 Met alle dien
 Sal hy in eeuwich rusten,
 Syn heylant zien*

Die sterft s'werelts lusten
Wel sal hem schien.

Vwie cant ontvlien.

[Al vvaert een Dienstmeyt maar, soo kanse aardigh schuren]

*AL vvaert een Dienstmeyt maar, soo kanse aardigh schuren,
En isse selver Vrouw', te beter kanzet sturen:
Zy dunckt my even knap, en vvacker uyt de Mouw',
Zoo dat ick haare tobb' oock graagh' eens schuren vvouw.*

Ronsaeus.

Liedt,**Stemme: Wanneer ick slaap, &c.**

MEt dat de Zon
 Naar ghewoonte weer
 Zijn glans begon
 Te stralen, meer en meer
 Wt de bruyssighe Zee,
 En Aurora mee
 Hem den wech bereyd':
 Doen sach ick een Meydt
 Staan schuren haar tobb' by gheval
 Ontrent het swarte Huys, op de Wal.

Ick zeyd'haer, troost!
 Hoe dus vroegh in't til?
 Wel mijn Soost
 (Zeyd'se) wat is u wil
 Staan ick jouw inde weegh
 Of wilje een veegh
 Hebben van dit goet?
 En stracx zy 't oock doet
 En gheeft my een streeck, in het mal,
 Over Hoet, over Kleet, over al.

Ick neem haar weer
 En legg'ze int gras
 Rughelings neer,
 Want het doen mijn beurt was,
 En duw'ze in het groen
 Met een aardighe soen,
 Sy smyt, en zy jockt
 Zy vringhd', en zy tockt
 De rock over 't hooft, en ick sagh
 Haer bloot en naackt zooze voor my lagh.

Wat kon ick min
 Als haer decken doen,
 En 'tscheen haar sin
 Naar ick doen kost vermoen,
 Haer tobbetjen was vuyl,
Priapus te kuyl
 Die schuertet schoon om,
 Terwijl leytse stom,
 Maer doen hy hiel stil, riepze och!
 Noch eens als een Man, ay! repje noch.

Ronsaeus.

Twee-spraeck.***longman.***

VVAerom slijtje soo veel schoenen
Met u loopen t'elcken stond'?

Dochter.

Om dat ghy my staech wilt soenen
En verslijt daar mee mijn mond'.

longman.

Ja wel! wat ick hoor verwyten
Dat j'uw steurt in mijn vermaack.

Dochter. { /speaker }

Neen, dat zouw'me doch niet spijten
Sooje niet na meerder haackt.

longman.

Ick soeck maer een soete vreughde
Voor ons beyden int ghemeen.

Dochter.

Ja u, en oft u verheughde,
Ick en ben zoo niet te vreen.

longman.

Ay mijn troost! hoe kunje vaynsen,
Jy segh neen, en meenet Ja.

Dochter.

Wel wat zotheydt meughje paynsen
Souw'k aars seggen, veur als na.

longman.

Vraaght dat vry jou heuvich kussen
Daarje my mijn ziel mee steeld'.

Dochter.

Doen ick dat, 't is om te sussen
Vwen yver die verveeld'.

longman.

Machmen dan u mond' niet loven,
Siet u ooghjens zegghen't my.

Dochter.

Dat zijn praatjens, om te rooven
Ons eer, in bedrieghery.

longman.

Dat en segghen niet u loncken
Noch u blye lachjens soet.

Dochter.

Wel hoe, Jongman wordje droncken

Waer toe is dat segghen goet?

longman.

Waer toe? dat sal ick u leeren
Nu wel haest, al hou j'u soo.

Dochter.

Wech, wech, wat is u begheeren?
Daar en mostje niet by loo.

longman.

Ha! bedrieghlijcke Goddinne
Nu is al u praat ghedaan.

Dochter.

Ach! wat wilje doch beginnen,
Ay, ick bidje, laat my gaan.

longman.

Neen, voor dees maal moet het wesen
Al is d'aansicht noch soo bangh.

Dochter.

Ic sal schreeuwen, ghy meught vreesen
Soo ons volck raackt op de gangh.

longman.

Tut, tut, ick hebt al ghewonnen
Voelje wel wat vreughd' het zy.

Dochter.

Och ja 'k, waar 't maar noyt begonnen
'T waar noch groeter vreugd' voor my.

longman.

Seght nu, soete vyandinne
Wat uw' dunckt van ons' gheneughd'.

Dochter.

's Is meer als ick kost versinnen,
Doet maer vry het gheen ghy meughd'.

longman.

Een andermael mijn blye schoone
Sulje noch soo weyg'rich zijn.

Dochter.

Neen ick doch, comt naar ghewoone,
Want u wil die is de mijn.

[Siet hier vande minnelyns]***Op de vvijsse: Voicy des petits Amours.***

1.

Slet hier vande minnelyns
 Het darteleg hoopken juyghen,
 Die als *Satyrs* die vol wijns
 Haer sottighe kuerkens tuygen.

2.

Siet hier dat kleyn Godelyn
 Gaen prickelen met syn Pyltjens,
 In ons hert een soete pyn
 Nu heel soetjens dan weer yltjens.

3.

Gaet gaet ghy kleyne leckerken
 Myn *Nymphjen* ras door wonden,
 Met u pyl soet weckerken
 En sluypt in haer sieltjens gronde.

4.

O aeng'naeme vier en brand
 Dier haer hertjen kan vermurwen,
 Kleyne Godt o soete Quant
 Wie sou teghen u noch durven.

5.

V roem ick kleyn *Cupidon*
 Kinder Goodje kleyn Wichtje,
 V oock schoone *Venus* om
 Mijn *Amaril* u Nichtje.

*Weet of rust.***[Bewoonders van dit laagh]*****Op de Wijse: Habitans de la Bas.***

1.

*BE*woonders van dit laagh
 Diet Minne vier gaet roosten
 En stadich beult een *Prometheus* quael
 Hoort altemael,
 Myn pyn en droefheyt clacht
 Laet die u sielen troosten.

2.

Ach! ach! ick bent alleen
 Die stadelijck moet suchten,
 Onder t'ghesnor van *Ixiones* rat
 En t'Boomloos vat,
 Oock by het staagh gheween
 In *Tartars* rouw ghehuchte.

3.

Waer het verdoemt ghedrocht
 Door *Thesiphont* moet kermen,
 Ick rol vermoyt *Sisippus* harde steen
 En anders gheen

Als ick bent, die bevocht
Dien *Hydra* snel int schermen.

4.

Tantalus dorst myn keel
En hongher staagh doet gaepen
Een altijd brandent vier myn siele roost
En nummer troost,
Dies is te recht myn deel
Ontydich en wanschaepen.

Ronsaeus.

[Hoort wat Lysje laestmael deede]

Op de VVijse: Lieve Dochters vol van jeuchde.

1.

HOort wat Lysje laestmael deede
Laestmael inde laeste weeck
Die lest nae Corstijt verstreec,
Smorgens gincks haer statig kleden
Nam heur Huyck en lincker manght
En het Mofje an heur hanght.

2.

S'ginck buyten Sint Teunis poortje
Doch soo zy de Poort uyt trat
Quam een knechje vande Stadt
Die haer seyde kynt een woortje,
Heb ick jou te spreecken com
Gaet een weghje metme om.

3.

Wel Jonghman dat doe ick garen
Waer ist datje neemt jou wil
Want het weer was sacht en stil,
Laet ons sayd hy over varen
'Kheb een bootschap tis niet veer
Dichte byde Diemer Meer.

4.

Doe dit lieve soete paertje
Quamen by het Swarte huys
Sayd de Lijsje by gants cruys,
Ginder veer daer comt myn Vaertje
Metmen Moer van lieve le
Heer wat deed ick buyten Stee.

5.

Ick en weet ons gheen bequamer
Wt comst, sey dees soete knecht
Gawe samen reghel recht
Na de Berghervaerders Camer,
By een warm recht schapen vier
Drincken daer een kanne bier.

6.

Dus raeckten sy uyt en ooghen
Van heur Vaer en Moertje beyt
Heer hoe blyt soo was die Meyt,
S'is de trappen oppe vlooghen
Voort sayd zy met wesen light
Nu ben ick uyt haer ghesight.

7.

't Knechje dat een argh maetje
Van zyn tijdt en Jaren was
Seyde com myn soete tas,
Leght ons hier een vrolijck praetje
Want ghy moet met Bier en Wijn
Hier een uurtje vrolijck zyn.

8.

Deur het praten en het drincken
Creeghen zy het sop in 't hooft

Lysje heeft heur voort verlooft,
Aen het knechje, en liet blincken
Bey heur ooghjes perrel ront
Met het kussen van haer mont.

9.

Hier nae werdent tijdt om schaeyen
 Want de Avont die quam aen,
 'tKneghje sprack wilt soo niet gaen:
 Lysje sayd hy wilt wat baeyen
 Want de Poort verstaet wel myn
 Sal ten neegh'nen open zyn.

10.

Lysje streeder niet veel teghen
 Maer doet op een ghelden gingh
 Sayd hy Lysje hoort ghy dingh
 Selt myn laten niet verlegghen
 Hoort mijn kynt gheeft myn een soen
 Dit soo selje moeten doen.

11.

Ick wil u te kiese gheven
 Kiest nu hebby vry wat keurs
 Op soo moet de rock of beurs,
 Daer is niet veel aen bedreven
 Sayd sy als ick kiese sel
 T'rockje op soo wil ick wel.

12.

Lysje gincker 't Kneghje narmen
 'tKnechje narmen Lysje weer,
 't Narmen quem op t lest soo veer
 Dat haer benen en haer armen
 Door het stoeyen stil en saght
 Gants verloren al haer cracht.

13.

Doch doen zy haer wat bedaerde
 Gaven ghelt en ginghen heen
 Soetelijck naer de Stadt waerts treen,
 Daer hy 't Meysje openbaerde
 Al zyn hert en sinlijcheyt
 Voort soo heeft hy haer gheseyt.

14.

Morghen com ick u versoecken
 Op de plaetse daer ghy woont
 Heeft haer met een kus gheloont,
 Socht dat Lijsje soo te doecken
 'K sel jou wachten morghen dan
 Seyde Lysje soete man.

15.

Lysje wachten hoe sy wachten
 't Kneghje quam des morgens niet
 Lysje claegghden haer verdriet,
 Aende couwe langhe nachten
 Wat zy claegghden t'was maer wint
 Wech soo bleef dit Venus kint.

16.

Lysje gingh naer hem vernemen
 Vraegghden vrient jae man en maecht
 Wat van Lysje wiert ghevraecht,
 Elck een sayd hy was naer Bremen
 Dies sey Lysje t'is onclaer
 Met myn in dit nieuwe Jaer.

Wie ghenoecht.

[Hoe langhe sult ghy vlieden]***Op de Wijse: Veux tu donques ma Belle.***

1.

HOe langhe sult ghy vlieden
 En nummermeer troost myn bieden
 Myn *Silvia* schoone
 Seght vry sonder hoone
 Wanneer
 Nu meer
 Sal ick den tijndt vol jonghste
 Sien neyghen t mynder gonste?
 Dat u straf wreede hert
 Versoet
 Nu doet
 My arme Minnaer leven!
 Die by nae was ghebleven
 Ameloos in syn smart.

2.

Dickmael heb ick ghebeden
 En u met soete reden
 Soecken te beweghen
 Daer ghy woedent teghen,
 My straf
 Naemt af
 Myn troost en weynich hoope
 Dat met u schielijck loope
 t'Welck my brenghet inde doot,
 Soo dat
 Ick bat
 Des Hemels hooghe Gooden
 Dat sy u doch ghebooden
 My t'helpen uyt dees noot.

3.

Sal u dan niet myn lyden
 Dees wreetheyt eens doen breyden
 Van u steeghe sinnen,
 Seght myn schoon Goddinne
 Sal smart
 V Hart
 Niet eens kunnen versachten
 Daer nochtans myn ghedachten
 Staegh me bekommert syn,
 Ay laet
 Nu baet
 My troost en leven gheven,
 Ick die u heb verheven
 Tot myn ziels Medecijn.

*Alleen de Hoope.***[Trotse Velt Goddinne]*****Op de Wijse: Un jour ma jeunette.***

1.

7Rotse Velt Goddinne

Die u wooningh hout

Int murgh van myn minne

My nu eens beschout

D'ellend die ghy my doet lyden

Ofte u niet berouwt.

2.

Ick ben heel verbroocken
 En soo dor als hout
 Mijn ghebeente kroocken
 En myn siel is kout,
 Siet d'ellend die ick moet lyden
 Ofte u niet berouwt.

3.

Ick beschrey mijn jeughde
 Die nu dood en out
 In mijn sonden vreuchde
 Staeght vergaet en stout
 Siet d'ellent die ick moet lyden
 Ofte u niet berout.

4.

Mijn uytgheteerde leden
 Door u min ghebrouwt:
 My slepen nae beneden
 In des doot behout
 Siet d'ellend die ick moet lyden
 Ofte u niet berout.

5.

Mijn siel voel ick vluchten
 Die soo menich fout
 Nu heeft moeten suchten
 Om dat ghy saeght stout
 D ellent die ghy my doet lyden
 Sonder datse u berouwt.

Ronsaeus.

[Hoe raecte lest Jan Heyneman]

Op de Voyse: Als Ianneman en Alémour.

1.

*H*Oe raecte lest Jan Heyneman
 Loshoofdich inde bocht
 Dat hy syn hoeft niet vyne can
 Dat deed de natte vocht,
 Die hy met volle kroese mept
 Soo rasse wt het vat
 Can worden vande Waert eschept
 Vecht hyse in syn gat.

2.

Och borsje neen ten is dat niet
 Je hebt het niet ghetreft
 Hum is een ander pots gheschiet
 Waer door hy hum begeft,
 Tot wraeck van eyghen slofficheydt
 Die hy cors had bestaen,
 Want midts syn Bruyt doen soo hy seydt
 Is Joosje deur ghegaen.

3.

De spijt die cloofden hum sen clief
 Tot binnen in syn buyck

Waer door ghelijck een malle brief
Hy openbaer ter sluyck,
Reet van Apcou nae Amsterdam
Dat soo door Amsterveen,
Van waer hy weer nae huys toe quam
Al over straet ghereen.

4.

Hoe liepen daer de Vestes luy
 Hou Speelnoot wel hoe dus,
 Stae vast wat is dat voor een buy
 Hiel anders waerje flus,
 Wat schort de Knecht is hy berooft
 Van reeden en bescheyt,
 Och buerwif wie had dit ghelooft
 Wat beurter om de Meyt.

5.

Nou Meysjes jy hebt onghelijck
 Hoe mach het van je hert,
 Dat ghy een jongman jous gelijck
 Doet soo veel pijn en smert,
 Hy mindet jou met hert en zin
 En of hy eens nu dee,
 Daerom en was hy niet te min
 So hy syn schult belee.

't Verkeert haest.

[Ick weet een Dochter tjats en broets,]

Op de Voyse: Bettiken voer na marie mont.

1.

Ick weet een Dochter tjats en broets,
 En sy heeft een hoope goets,
 Vry veule // vry veule
 Maer ick sech het jou goet moets
 Heur zinnen loope speule.

2.

Aengaende wat heur goet belangt,
 Meen ick jou hier met myn hanght,
 Te schrijven // te schrijven,
 Maer het is soo quaden panght
 K'wilt liever laten blyven.

3.

En laet het niet seyd' myt gedacht,
 Neemt doch op haer leven acht,
 En weesen // en weesen,
 Denckt hoe lieflyck datse laght
 Dat schier een Mensch mach vreesen.

4.

S'heeft een Kop ghelijck een Beer,
 Met een prooper Neusje teer,
 Vol puysten // vol puysten,
 En haer Ooghen leepen zeer
 Soo groot (omtrent) als vuysten.

5.

Haer Wanghen schoon as Indie blaeuw,
 Lippen kout en nimmer laeuw,
 Vol cleuren // vol cleuren,
 Kin en Keel, blond grijs en graeuw
 Wat dunckt u synt oock leuren.

6.

Noch hetse propre hanghden cleen,
Ick mien ghelijck een Cake Been,
En voeten // en voeten
Want sy moet noch in het Veen
De Turve trappen moeten.

7.

Somma t'Lijf is net te pas,
Oft uyt een Boom ehouden was,

Vol quasten // vol quasten,
 Al laach ghy t'saem in seer langh Gras
 Ic sout niet eens mis tasten.

8.

Maer k'heb gheen sin in sulcken stick,
 Se ismen al te plom, te dick,
 En laelijck // en laelijck,
 En daer by //is sy, segh ick
 Een kleyn, kleyn beetje smaelijck.

9.

Houtje aen een moye Mayt
 As onse Claertje Creles sayt,
 Ghy *Princen*,, ghy *Princen*,
 Want je wilt doch vrolijkheyt
 En zonghd geselschap winssen.

VVie ghenoecht.

Een nieu Liedeken,

Op de Voys. Waer mach myn Herdertje wesen.

SMorghens vroeck al in het kriecken
 So als het Vogeltje sweeft op syn Wiecken,
 En alst syn krop // met gesang soet gaen steken op,
 So teegh ick ras is wt // met d'hangel roe inne schuyt,
 En hebme ghestelt // neder int Velt,
 Doch ick vingh niet dus creech het een stuyt.

Waer over ick doort langh staeren
 After een Bosje ben ghevaeren,
 Daer ick wat sliiep // korts daer nae een Meysje riep,
 Hou hangelaer vangje wat // ick schoot op wel wie is dat,
 Riep ick terstont // doen sprackse heel pront,
 Hoe leghje daer soo afghemat.

Om dat ick gheen hoeck can krijghen,
 Ay seyse k'bid jou wilt dat swijghen,
 Set u by men neer // want het is het braefste weer,
 Het heete Sonnetje breckt // het Wintje naet zuyden treckt,
 Ghewenster dach // jy niet en mach
 Becomen daerom heb ick u gheweckt.

Stracx nam ick myn Anghel roetje
 En quam by dat Suycker soetje,
 En say wijstmen een plaets // soo binne wy de beste maets,
 Doen sprackse met woortjes schuw // wech wech ick geck met uw,
 Ick boert slechts was // wel ach jy dat
 Ick ben ghemeenelijck toch soo nuw.

Wel seyde ick dat lijckt wel scheeren,
 Ick loof ick seltje dat nu verleeren,
 Doen bloos sy quamshuys // en riep Ach laet myn huys,
 Ick verstont wel uyt haer reen // waer datse strackx wou heen,
 Ick vraechdent haer dra // sy sey neen of ja

Maer heetfet stilswijghens gheleen.
Naet stoeyen hiet en warmpjes
Namse mijn datelijck in haer narpjes,

En gaf myn een soen // stoutert ghy moetet niet weer doen
 Of jy raectt weer inden hel // ja seyde ick verstaje wel,
 Wat datje meent // wy syn vereent
 Als jy begheert ick straxx weer sel.

7.

Gheeft myn hier op een kusje
 Say sy en bruyckt vry weer u lusje,
 Ghelijck wy terstont // deden soetjes mont aen mont,
 Straxx heb ick op haer bescheyt // weer fraytjes aengeleyt,
 Een flautje sy kreech // waer doorse neer seech
 Ja haer oochjes stonden verdreyt.

8.

Ick sonder langh te lijmen,
 Riep ach! ach! myn lief is aent swijmen,
 En voorts neerwaerts clam // tot ic een hant vol waters nam
 En sprengdēt in haer gesicht // dat heefter voorts verlicht,
 Doen sprac dees schoon // jy soutmen wel doen
 Eer myn rechte sterf-dach quam.

9.

Voort nam ick dit ziecke Bruytje,
 Settense achter in myn Schuytje,
 En voort myn koers nā // tot ick aēt groote loofvelt quam,
 Doen spracse met stemmige reen // ic moet na Amsterveen
 Daerom laet myn geen // seer garen gedaen
 [...] en lietse kuyeren heen.

Een Hoofd alleen.

Een Nieu-Liedt,

Op de Voys: La vignonne.

1.

VVAer is de lieve Maecht, ghebleven
 Die myn jonck herte so behaecht,
 Waer is de deucht // die my verheucht
 Ja die verslijt myns levens vreucht:
 Die schoone // persoone, wiens kracht
 En macht // by dach en nacht
 Haer vriendelijckheyt
 En minnelijckheyt
 Haer soet ghesicht, myn staech verleyt.

2.

Eylaes! wat is de hoop, een sorge
 Een strijt ghestaech in s'weerelts loop,
 Alsoo men ziet // en anders niet,
 Ja dickmaels volchter noch verdriet:
 Al suchten // en duchten, heel swaer
 Daer naer volcht dickwils claer,
 Nae Dochters manier
 Soo groot ghetier
 D'its doch den aert, van t'minnevier.

3.

Hoe dicmaels suchten ic, met tranen
Wanneer ick viel in dese strick,
O lijden groot // k'wens om de doot
Soo sy my laet in dese noot,
Want Maghet // ghy jaghet // myn seer
Om veer // hoe langh hoe meer,
Helpt mynder, doch nu,
En weest niet schu
K'en lief gheen ander lief dan u.

4.

Gheen vreught ter Werelt schoon, verwacht ick
 So het niet is van u persoon,
 Een uur, een Jaar // dunckt mijn voorwaer,
 Maer sprack ick een reys teghen haer,
 Hoe luckigh // ondruckigh // mijn ziel
 Hem hiel // dat sulcks gheviel,
 Soo haddet een endt
 Myn groot torment,
 So was ghedaen mijn swaer ellendt.

5.

De vrees bevanght my staech // o wonder
 Hoe dat mijn ziele is so graech
 Om een Jonckvrouw // om een Kersouw
 Op wien ick stelle mijn vertrouw
 Maer lacy // ter spacy // ick quyn,
 Verdwyn // eylaes om dijn
 O Edele Maeght
 V ist beclaeght
 Ghy zijt de Perel die mijn behaeght.

6.

Princes Amstels-puyck, in schoonhey
 En weet ick gantsch niet uw's ghelijck
 Het Amstel-lant // roem wydt bekant
 Mach hem roemen heel abonbant,
Princesse, Matresse // mijn schat,
 O dat // ghyer noch wat
 My quaemt ter baet,
 Want Nymph *ick laet*
 De tonghen boos, en alle *de haet*.

Ick laet,, die haet.

[O Liefd' ick mach]

Op de Voyse: La volage.

1.

O Liefd' ick mach
 Met reen den eersten dach
 Vloecken, doen ick u aensach,
 Want sint hebt ghy
 Soo seer ghetrocken my
 In u sware slaverny,
 Dat gheen uer en gaet heen
 Of hondert mael
 Met droeve tael
 Ick klaghen moet van quael,
 Die ick om u ly alleen.

2.

En sonder loon
 Blyf ick u Maghet schoon
 Wat liefde dat ick u toon,
 Hoewel dat ick
 Bevaen met angst en schrick

Heele nachten heb soo dick
Deurbracht // met nare klacht,
Wanneer nae lust
Ghy laeght ghesust
In slaep, ick ongherust
Voor deur stont al de nacht,
3.

Dan o Joffrou
Dees moeyten my en sou
Niet aen doen zoo grooten rou
Als my is pijn
Dat ick veracht moet zijn,

Daer ick daghelijcks verdwijn,
 Dat daer // by u een aer
 Met een goet hert
 Ontfanghen wert,
 Ach 't schijnt dat ghy mijn teert
 In mijn ellende swaer.

4.

Nu dan na dien
 Dat ick bemerck en zien
 Ghy voor mijn Liefden wilt vlien,
 Soo wil ick dan
 V niet meer spreecken an,
 Mits 'k gheen troost verwerven kan,
 En gaen verr' hier van daen
 Reysen met leet
 Tot ick vergeet
 V Liefden stuer en wreet
 Daer ick niet kan raken aen.

5.

En soo 'k u Min
 Dan niet o wree Goddin
 Verwerpen kan uyt u sin
 Maer even seer
 V lieven en begheer
 Soo sal ick niet komen weer
 Ter hant // in't Vaderlant,
 Op dat 'k mijn lest
 In vreemt ghewest
 Verwacht en dood' de rest
 Van mijn gloeyende brant.

[Op 's Wereldts bodem soud'men niet vinden]

Op de Voys: Onan.

1.

OP 's Wereldts bodem soud'men niet vinden
 Soo aerdighen Basin // aerdighen Basin,
 So aerdighen Basin als mijn
 Tanneken die ick so seer bemin:
 's Heeft langhe witte handen,
 't hayrtje kruys en blondt,
 Roo lipjens, witte tanden,
 Twee Borsjens appel ront,
 Daer by een kleyn soet mondeken
 Daer by een kleyn soet mondeken
 En tgheen dat naer het mondeken wil aerden,
 Dat is een Juweel
 Dat is een Juweel
 Paris sachger sulcken eentje
 Maer men vintet nu niet veel.

2.

Tanneken acht gheen dinck snoder
 Als vuyl oneerbaerheit // vuyl oneerbaerheit,
 Met gheen Vryers wilse spreecken

Dan met myn t'heeft syn bescheyt,
Myn Bestemoeders Vader
Heeft in voorleden tijdt
Haer Vaders eyghen Bestemoer
Een reys aen tween ghevryt,
Sy reket dat het maechschap is
Sy reket dat het maechschap is
Sy reket dat het maechschap is en betrouwt
Niemant meer als my
Niemant meer als my,

Ey waer kan myn Nichjen beter
Als by haer Cosyntjen zijn.

3.

'tQuaeste dat ick oyt van haer hoorden
Was wech, wech, wech, gaet heen
Was wech, wech, wech, gaet heen
So goetaerdich is myn soete Tanneke sy en kan niet segghen neen,
Eens als ick't haer vraechde
t'Gheen ghy kunt vermoen
Sy en sey niet neen
Of hietent my niet doen
Maer sy was even bly
Al was ick noch soo stout
Niet anders seyde sy als wech, wech,
Wech, wech, u hant is cout
Wech, wech, u hant is cout,
t'Is wonder hoe beleeft dat sy haer
Teghen haer Cosyntje hout.

4.

Ick die de deucht met deuchde soeck te loonen
Die dede vast myn best // dede vast mijn best
Om myn soete lief te toonen
Hoemen vecht en niet en quest,
Ten laesten sey sy Diefjen
Siet toe wat jy doet
En ick sey myn Liefjen
Wees jy maer wel ghemoet,
En ben ghy niet myn Lief
Myn uytvercoren hart,
En bent ghy niet myn Lief, sy sey
Ben ick u Nichjen niet
En ghy myn Neefjen niet
Nichjen, Nichjen, tienmael Nichjen,
Of ghy schoon myn Nichjen hiet.

[O Schoon vergoode beelt]

Op de Voyse: l'Avignone.

1.

O Schoon vergoode beelt
Die vol glans en pracht een yders herte steelt,
O waerde Vrouw // wiers schoonheyt nouw
Al Venus roem bedecken souw,
Goddinne // vol minne // vol jeucht // vol vreucht
Wiens oogh verheucht,
Al watter leeft
En adem heeft
Oock slaefbaer in u juck hem gheeft.

2.

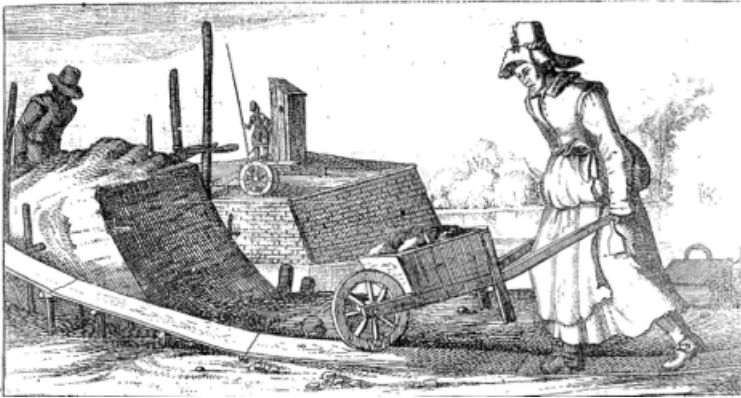
Gansch niet is *Phoebus* glans
Als ghy myn schoone soo verweent komt ten dans,
Gansch niet oock is // de beeltenis
Van *Iuno* praet wat *Pallas* wis,
Int ende // bekende // dat ghy // niet sy

Noch een van dry,
Den prijs behoort
Die *Paris* hoort
In *Cytherea* had bekoort.

3

Laet de verstorven lof
Die uytmuntent was weer rysen uyt het stof,
En dat haer eer // herjeughet weer
Dan soo sult ghy oock sien hoe seer
Met reden // tot heden // bewijs // en prijs
V voor dees reys,
Als eyghen comt
t'Sy watter bromt
Myn *Silvia* die vermomt.

Alleen de Hoope.

[Vwie dat der Vrouwen Eer met laster vvil bevlecken]

*Vwie dat der Vrouwen Eer met laster vvil bevlecken,
Die salmen op de Schants een bedd' van Modder decken,
Dit gaater vast na toe, kyckt Stuytvos vvat ick kruy
Veel Kransjens om u hoeft, 't Benitsjen roept oock luy.*

Ronsaeus.

Antvvoort op de Meniste-Vryage.

*Ha Dochters! Dochters ach! te recht meucht ghy nu treuren.
 Leght af u blyd' ghewaet, 'tciraetsel worpt daer heen,
 En wilt int droeve rouw, u nu met my doch kleen
 Het kostelyck ghewaed, d'omhangels van u leeden,
 Ach worpt die van u wech! en wilt met voeten treden,
 Het hulsel opghetoyt, 'tgheen u soo lief ghelaet
 Bevallich wesen doet, ach dat nu gansch verlaet:
 Ay! Speelghenootjens ay! en wilt de blonde haaren
 Met hondert strickjes niet soo nechtich doch vergaaren,
 Ontwint, ontwintse laes! en die alsoo verspreyt
 Datse ghetuyghe zyn, u ziel die innich schreyt,
 Misschien vraecht ghy waerom, waerom sullen wy klaghen
 De longhelinghen tsaem, die soecken ons 't ontdraghen
 De waerde eer, ziet hier, ziet watmen brengt her voor:
 Verdwaelt van red'lyckhey, en van het rechte spoor
 Syn sy ten slincker ach! moetwillich afgheslaghen,
 En soecken niet als schand, ons op den hals te jaghen:
 lae trachten soo ons eer, te treden mette voet
 Die haer soo waerd als ons, doch altydt wesen moet:
 Hier brengt eē Bloet wat voort, en noemt 't Meniste vryen
 Om ons foey! met dien naem soo schandich te betyen.
 Niet eene van hun al, die eens dit teghen spreeckt:
 Wat ist om dat haer stof, of waerhey, oock ontbreeckt,*

Ay! neen, gheensins, ay neen! niemant wil sich beleeghen,
 Om 'tgeen met haer gemoet een stemt, te spreecken teeghen,
 Met vrolycke ghelaet, van lachgen overlaen,
 Barst hun dit spotwys uyt, ha! dat is wel ghedaen:
 Waer op den snoode mensch, van haer de rugh ghesteven,
 Met overdwaelse reen, veel schand' ons gaet nae gheven:
 Misschien ghy segghen sult, dit doen my niet en raect
 Het is tot schimpe van 'tschyn-heylich volck ghemaect,
 Neen, neen, hy meent ons al, 'tis niet voor haer alleenlyck,
 Hoe seer hy het bedeckt, hy meent ons al ghemeenlyck,
 Ghenomen, dat den dwaes, haer meende maer alleen,
 Soo is haer eer, ons eer, de eer, is ons ghemeen:
 Daerom soo sal ick dan, tot voorstant van ons allen
 Den herseloose Bloet, een weynich teghen vallen,
 Na myn vermoghen swack, ghedreven door de spyt,
 Dat niemant aen ons denckt, het gheen hy ons verwynt:
 Staet myn by zoet gheslacht, ghy die daer gaet betrachten,
 Als Daphne kuysch van zin, de geyl'heyte te verachten,
 Ghy die den rechten Pan, gheeft voor syn vryen niet,
 Als 'tgheen hy heeft verdient, of slechts een hant vol riet:
 Ghy dan Goddinnen kuysch, wilt doch myn geest bewegen:
 Dat ick dees lompe loer, te recht mach spreken teghen,
 Beweecht myn swacke geest, ach gheeft my kracht en klem!
 Dat ick doch uyten mach, met een verheven stem
 T'gheen wel 'tverstant begrypt, op dat ick sonder smalen,
 Van 'tadelyck ghemoet, zyn looghens mach af malen:
 Der Lasteraren haet, die lyd' ick met ghedult,
 Maer hy die reen ghebruyckt, dien bidd' ick my ontschult.

Wilt myn kleyn schuytje, door u wijsheyt doch bewaren,
 Stiert het na uwe wil, dat het de woede Baeren,
 Gheluckich overswerft, en in een luwe ree
 Mach landen (heylich een) verhoort doch myne bee.
 Met een kleyn zeyltje, om dat ick t'gewenste Haven
 Beseylen mach, en my, van myn vermoeytheyt laven,
 Soo vangh ick een mael aen, uyt name vande gheen
 Die door eens moetwil heeft, soo veele smaet geleen:
 Wel onbeschofte mensch, door onverstant ghedreven
 Dat ghy de eer, myn eer, so schandigh neemt het leven,
 Doch soo ghy meent helaes! of ghy die schoon beveleckt
 Door dijn vergifte galm, nochtans weer opgheweckt,
 Komt sy nu glansigh aen en dy ô Bloet te vooren
 Gelijck den Phoenxl wort uyt sijne asch herbooren:
 Bedriegher wiens bedroch en schandelijcke smaet
 Met vuyl oncuyse reen, beroemt so snooden daet:
 'T beginsel van u werck, ghetuych wat dy ontmoeten
 Doen met een geyle kus, ghy onbeschoft quaemt groeten,
 Een geyle kus ay! la, vermenght met geyle reen
 'T gheen dat ghy selfs betuycht, waer op ic seyd gaet heen,
 Mijn eer die wort ghekrenckt, doort onbeschofte vrijen:
 Een eerelijck ghemoet gheen oneer en can lijen,
 'Twas mijn gheoorloft niet, seght ghy om te verkeeren
 Met u, een eerlijck by zijn kan geen dochter deeren;
 Maer om te zijn bevrijt, van u heb ick gheseyt
 Ick bid u gaet doch heen, t'welck ghy soo spots verdreyt,
 Oft ongheoorloft waer, wie met opmerck kan scheyen
 V schamperighe dicht, die leest u rymereyen,

En dat ghy t'rechte spoor, van red'lijckheyt en eer
 Verlaten hebt, en dwaelt daer of hoe langhs hoe meer:
 Ghy klaechde van u smert, seght ongheoorloft klaghen
 Daerom myn eerbaerheyt het snappen niet kan draghen,
 Maer met een heusicheyt, doch sonderlingh
 Het Goddelijcke schilt u soetjens teghen gingh
 Maer dreef u heenen als de Somer-wint de pluymen,
 Die Zephia sachtjens blaest, of als de uylen ruymen,
 Het albestraalend' licht, de schoone waerheys Zon,
 Waer door ick u gheteem met defticheyt verwon
 Dit tuycht, hoe dat ick niet, int bloeyenst van myn dagen
 De Werelt al te seer het hart heb toeghedraghen,
 Daerom ghy lasterlijck daer over my beschelt
 Dat ick van ware deucht gheluckich ben verselt,
 Ick laet een yder een dees reden overlegghen
 Sy sullen al ghelijck met my eenstemmich segghen,
 Dat ghy wel Goddeloos vol boosheyt zyt, en sult
 Van yder hooren noch, dees heeft onrecht en schult,
 Ghy spot met Godes woort en gaet u so vergissen
 En wilt al blindelinghs u noch veel meerder missen:
 God'loose spotter, die niet op het God'lijck ziet,
 Vervremt vant heylich, kent het ware heylich niet.
 Wanschepsel der natuer, die sonder recht of reden
 Mist ware heyl, en s'Heylants wil, gaet overtreden,
 Dit is syn wil, de klanck in schriften ooren juycht,
 Gaet ondersoeckt de schrift wat sy van myn getuycht,
 Wat doet ghy anders als te spotten met de Wetten
 Die Gode elck tot stier en niet tot dwangh gingh setten,

*Natuer wyst elck de wech, maer ghy gheheel vervreemt
 De gaven der natuer, selfs aen natuer ontheemt:
 Dies ghy oock niet en kent, noch wilt berisping lyden
 Maer stelt balstuerich al, 'tvermaen gheheel ter syden,
 Die ghy met danckbaerheyt, en dienst 'terkennen hoort,
 Maer maect u van myn wech al benje heel verstoort,
 Om op een ander tydt my nochtans te bedriegen,
 En door een heylich schyn, in sachte slaep te wieghen,
 De kleeding en 'tghelaet, die beyd' in weesen valsch
 De stricken zyn, die ghy gheworpen om den hals
 Hebt, van my, om alsoo myn eerbaerheyt te schenden,
 En door dyn snootheyt, (droch) te brenghen in elenden:
 O snoode huychgelaer! met schyn-deucht soo bekleet,
 Die tot de valsche waen, neemt 'twesen van die leet
 Voort zalichmnakend' woort, die d'ooghen opgheslaghen
 Tot synen Schepper bad, dat hy doch wil verdraghen
 De smaet die sy hem de'en, wiens volger ghy u noemt
 Int wesen, en verdwaelst, laetdunckent u beroemt
 De ware Godtsdienst steld' ghy my soo voor de oogen:,
 Dat het nau moghelyck waer 'terkennen dyne looghen,
 Dies waert ghy doen ghelyck de Wolf met Schapen vacht
 Om hanghen ach! by wie 't onnosel die verwacht,
 Niet denckend' op bedroch, betroust sich vry en veylich,
 En toont haer lieve kaer de ware vrientschap heylich:
 Die 'tonversadich dier, int end stelt aen een zy:
 Soo even gaet het oock, ô schender nu met dy!
 Ghy die door schyndeucht waert geraeckt in myne gonste,
 En soo het nut ghenoot van d'eerlycke jonste*

De teeckens vande liefd, die liefde draghent hart
 V jonde, (die ô schud) door gaylheyd soo verwart,
 Ghy stelde aen een zyd', en deed my schaemroot bloosen:
 Dat ick bedrogghen ach! by my hadde verkoosen:
 T'schynheylich'lyck ghewaet, 'tvoorstellen van Godsdienst
 Had my in slaep ghesuyt, dies ick op t'onghesienst
 Van u wierd aengheranst waer op van schaemt en vreesse
 Verwonnen seyde ick laes! ick bid u laet dit weese,
 Met hevighe ghebeen, heb ick u hooch belast
 Maer of ghy schender daer niet op en had ghepast,
 Steld' ick voor oogen dy, het snappen van quaed' menschen,
 Die niet als d'ondergangh van hun nabueren wenschen:
 De vrees bevingh myn ziel, verschrocken was t'gemoet,
 Daerom soo had ick graech, dees onheyl laes! verhoet,
 Maer ghy by eer en eet, sweert my ach! stil te swijghen
 Op hoope of ghy mocht d'onkuysche wil verkrijghen:
 Die ghy dijn daghen niet, verkregghen hebt noch sult,
 Hoe wel ghy eer-dief my, daer vals'lijck med' beschult:
 Maer nu myn eerbaerheyd dy van haer heeft geweesen
 O snoode Eer-dief, nu beschult ghy my met deesen
 Soo schandelijcke smet, en soeckt de eeren krans
 (O droch) my van het hooft, te rucken, maer gheen kans
 En isser niet voor dy, noch niemant op der aerden
 Myn eer, ick meerder als, het leven hou in waerden:
 Maer snode lasteraer, door geylicheyd en nijt
 Gedreven, tot dees daet, 'k weet dat ghy barst van spijt,
 Om dat oncuyse lust haer nu niet mach volvoeren,
 'Twaer wel veel nutter, dat ghy uwen mont ginck snoeren,

*Soo soud ghy niet dijn schand, ontdekken t'loose kruyt.
 En niet u selven, daer ghy myn mee wilt strijcken uyt,
 Myn eer die waent ghy gantsch heel plat te treen met voeten
 Om zoo myn smaet te doen, die ghy sult draghen moeten:
 Het is gheen kleyne schant, onteeren ach een Maeght!
 Maer noch veel meerder schand' voor die daer roē af draegt.
 Maer ghy draeght sonder daet veel opgheblase roemen
 Dies machmen u met recht de schandelijckste noemen,
 O bastaert vande eer, en t'eerelijck ghemoet
 Die aen Natura selfs, het grootste onrecht doet.
 Natuer die dwinght, en oock 'tghemoet sal u beweghen
 Om de schantvlecken van de Dochters te verdeghen,
 En die met Lijf en Ziel manhaftich voor te staen
 En niet soo schandeloos oneerlijck te verraen:
 Wanschepsel afghedwaelt, van eerlijckheyte en reeden
 Noechd' dy met dit berisp, hout u hier med' te vreeden,
 Op dat ghy my niet sart, tot hevigher ick ben
 Die die u niet ontsie, noch niet ontzien en ken.*

FINIS.

[Eens in mijn slaepen]**Stemme: d'Enghelsche Klocke Dauns.**

1.

EEns in mijn slaepen
 My *Morpheus* had
 Door dromens soet bedrogh,
 Gheheel verschaepen
 In een dier dat
 Wy alle avonts noch
 Een wyl // soo yl
 Sien sweven om het licht
 En my docht dat ick licht,
 Met wieckens alsoo drock
 Vlooch ploytjens in en uyt
 Met een dart'le gheluyt,
 Van myn *Silvias* rock.

2.

Haer schoone voetjens
 Soo dreuts en snel
 Die swierden ick vast om
 Al sacht en soetjens
 En sach oock wel
 Terwijl ick hoogher klom,
 t'Ghewelf // waer self
luppin om ruylen souw
 't Hooghe Hemels ghebouw,
 Hier speelden hart en sin
 Dan daer op dan daer in,
 Ach! riep ick doen met wensch
 Was ick nu maer een mensch.

3.

'tKleyn Minne Goodjen
 Stont aende deur
 En hiel soo't scheen de wacht
 Die gaf m'een schoodjen
 Deur en weer deur
 En doen het boefjen lacht,
 Licht daer // licht daer
 Riep hy ghy kleyne beest
 Die mijn lest soo gheteest
 Hebt in mijn teere hant,
 Hy meend' ick beytjen waer
 Dus most ick voor een aer
 Hier sterven t'mynder schant.

*Alleen de Hoope.***[Goddin // van min, u moet ick't claghen]****Stem: Een Liedt ghemaect van Minne / Troost my doch, ô schoon Goddinne.**

1.

GOddin // van min, u moet ick't claghen
Hoe myn herte is ghestelt
Door u Soons listelijcke laghen
Daer hy myn heeft in ghevelt,
Voel ick in myn
Een soete pyn
Door 't klaer aenschyn
Van myn waerde vriendin,
Die ick van herten min, die ick van etc.

2.

Mocht ic aan haar ('t waar wel mijn wenschen)
 Eens ghenieten troost of baat,
 Ter Werelt waar gheen blyder Menschen
 Dan ick soud' zijn, door dees daat
 Waar haar begheert
 Tot mijn verneert,
 Haast souw verkeert
 In vreught zijn mijn verdriet,
 Maar laas! gheen troost zy biet.

3.

Ghenoot ick dees Fleure der Vrouwen
 Daar mijn hert en sin na tracht,
 Gheen druck noch vrees ken meer benouwen
 Dan het nu doet mijn ghedacht,
 Maar door dien zy
 Mijn valt party
 Veel druckx ick ly,
 Dan haar gaven vermaart
 Sijn mijn meer lydens waart.

4.

Ick hoop zy sal noch eens verhooren
 Mijn seer claaghlijcke reen,
 Door veel gheweens neygen haer ooren,
 Maken van twee zielen een
 Als sulcks vertrouw
 Ick dees Kersouw
 Daar ick op bouw
 En trouw ter doot sal zijn
 Als een trouw Minnaar fijn.

Wie can't ontvlien?

[Een vreemde Maar // ick u bringhen sal,]

Op de vvijsse: Fortuyne Anglois.

1.

EEn vreemde Maar // ick u bringhen sal,
 Doch schier ruchtbaar // acht ick het over al:
 'T is dat een Maaght // een seer aenneming Dier
 Haar Eer beclaaght // door het bekende vier.

2.

Wiens hoofd cieraat // uytvluchtich stont gheset,
 Trat over straat // trots als een Pauw te net,
 S'is nu gheschent // neer leyt haar hooghe moet,
 Sulck loon gheeft t'ent // haar die het selfde doet.

3.

Ach blinde Min // en wulpsheyt onbedocht,
 Ghy hebt haer sin in doolinghe ghebrocht,
 En 'thert verleyt // tot dees begheerten snoot,
 Door welcks feyt // haar eere is ontbloot.

4.

Wie had ghemeent // dat een soo schoon ghelaat
 Haar sou vercleent // hebben en 't best versmaat,
 Ja 't alderbest // gheacht ter Werelt wijt,

'tWelck zy op't lest // helaas! te laat becryt.

5.

Geen Maagt in stee // by dees mocht zijn geacht,
Haar Cleedinghe // was uytmuntende dracht,
Cierlijck van stof // ghestrickt , ghekoort, ghesneen
Volghden soo't Hof // meer als d'anderen deen.

6.

Wat ist nu weer // of sijt schoon alles heeft
 Sy mist haer eer // daer t' alder meest aen cleeft,
 Gheniet een lot // dat yder haer begeect
 Nu hem de pot // dus schandelijck ondeckt.

7.

Waerdich waer sy // noch eere aen ghedaan
 In dien zijt vry // dees feyt hadden bestaan,
 Niemandt en sout // acht ick haer spreekken schant
 Want sy ghetrouw // mocht werden na der hant.

8.

Maer nu eylaes // ist te beduchten wel,
 Dat doort gheraes // van dees gheruchten snel,
 Haer niemant nu // aenspreekken sal op deucht
 Hier aen ghy u // ô Maechden spiegelen meucht.

9.

Cleen lof hy wint // by die vroom zyn van aart,
 Dien vroom mans Kint // niet te bedrieghen spaart,
 Maer steelt als dief // in schijn van ware trouw
 T'hert uyt syn lief // en laatse na in rouw.

10.

Doch een vroom *Prins*,, alsulcke daden // vliet
 En tracht geensins // yemant te schaden // yet,
 Maar dient als Knecht // die hy van herten meent,
 Cuysch en oprecht // tot dats hem Godt verleent.

Wie kant ontvlien.

Tot d'achter-clappers,

Stemme: Ick heb ghezien den tijdt.

*T'Schadelijckste fenijn,, naar veel wijse vermonden
 En oock betomen fijn,, is een qua tongh bevonden.
 Eer rooven t'aller stonden,, is haar natueren aart
 So dat meer syn verslonden,, door haar, als door het swaart.
 'tSerpent dipsas, wiens beet,, een dorst baart onversadigh
 Daar niemant raat toe weet,, maar drincken moet gestadigh*

Soo langh, al is 't seer schadigh,, dat het hen d'ad'ren schuert
 Doot fel, doch meer moordadich,, quaat door de tongh ghebuert.
 Seps crachten men vertelt,, een quaat vergift te vvesen
 Den ghenen diese velt,, verdvvynt sonder ghenesen,
 Nochtans verd' boven desen,, de tongh bevonden vvert
 Die schiet 't fenyn mispresen,, (door nyt) in elckx hert.
 Niet dat hy maar alleen,, den Mensch berooft van't leven
 Maar smoort, door valsche reen,, zyn faam, zyn eer daar neven
 Haar fenynich ingheven,, 'thert dootlijck doorkerft,
 'T gheen door haar vvert bedreven,, Land en Luyden bederft.
 Wat soudy achten meer,, mocht nu hier yemant vraghen:
 Ontroving van u Eer,, of corting van u daghen?
 Ick acht meest elck souvv' vvaghen,, en kiezen d'Eer voor't best,
 Liever de doot verdraghen,, dan eerloos zyn in't lest.
 Want hulp, bystant, noch raat,, is om den vvond' te heelen,
 Die een qua tonghe slaat, zy soect listich t'ontsteelen
 Door haar fenynich quelen,, 'tgheen by den vroomen vvoont,
 Haar vveldoeners beveelen,, zy 't goedt met eerdieft loont.
 Ghy achter-clappers boos, die door u nydich vvroeten
 Den vroomen soect altoos,, te treen onder u voeten,
 Wat loon sal u versoeten,, als vvaarheyd comt ter baan?
 Met schand' suldy dan moeten,, door 't selfde svvaart vergaan.

Wie can't ontvlien?

[>De Somer Sonne doet de Vruchten rypheyt kryghen]

*De Somer Sonne doet de Vruchten rypheyt kryghen
 En doet den Reyser oock dick naar zyn adem hyghen:
 Maar my noch Son oft hett' soo brandigh niet en plaaght
 Als 't Vier dat in myn ziel, en in mijn hart ick draagh.*

Ronsaeus.

[Ic weet wel wat den Duytser schort]

Stemme: My Mistris sings no other song.

Ic weet wel wat den Duytser schort
 Dat hy so by zyn selver mort,
 En vloect nu vast, al ist maar spel,
 Hans is in ly'en
 Om syn mal vryen,
 Hans is in ly'en
 Dat ist ghequel.

Hy wouw het Meysjen soo hy zeyt
 Maar voelen of zy Knecht oft Meyt
 Was, maar de afgherechte Feecx
 Ginck hem so groeten
 Zijn lust te boeten,
 Ginck hem soo groeten
 Dat met haar Reecks.

Nu krauw't hy vast zyn buyl'ghe kop
 En voelter noch de Sleutels op:
 Gaat Jong (seght hy) haalt mijn gheweer,
 Ick wilze wonden
 By gantsch wonden,
 Ick wilse wonden
 De loose Meer.

Hy peurt haar met den Degen na,
 Maar 'twas al weer tot zynder scha,
 Want het volck hem de huyl so murf
 Sloeghen, en beuckten
 Waar het hem jeuckten,
 Sloeghen en beuckten
 Dat hy schier sturf.

Ronsaeus.

[Daeght daeght myn Aurora haest]***Op de Wijse: l'ay trouvé a ce Matin.***

DAeght daeght myn *Aurora* haest
 Soo ghy my't beloofde laest,
 Toont u Minnaer die met lyden
 V verwacht dyn aenschyn blyden.
 Siet mijn *Morghenstar* die ryst
 Myn schoone die de Werrelt pryst
 Komt soo soetjens gins aentreden
 Doch heel wacker op haer leden.
 Haer Hondeken loopt veur uyt
 Het wispelt en leckt syn snuyt,
 Het maeckt van vreugd' veel sprongen
 Int graffelyn dicht ghedronghen.
 Ay jeughdighe kruydjens lacht
 In bloosende Roosjens wacht,
Philomela wild nu singhen
 En ghy Schaepkens vreuchdich springen.
 Siet siet mijn *Silvia* komt
 Niet als een *Drayad* vermomt,
 Maer als *Venus* om te winnen
D'appel prys in *Paris* sinnen.
 Ach! gheluckich is de lucht
 Die om u schoon wesen sucht,
 Gheluckich is het gras betreden
 Van u schoone voetjens heden.
 Maer gheluckich hy die kust
 V mijn *Nymphje* naer zyn lust,
 Doch noch meer diet mach beerven
 Dat is in u schoot te sterven.

Alleen de Hoop.

[Muyckt als de Sonne daelt]***Op de Wijse: Escoutes la Nouvelle.***

Muyckt als de Sonne daelt
 En laet haer blye bloose
 Soo oock den lust mijn faelt
 Als ick berooft ben van u schoon ghesichte,
 Die myn siel bestraelt
 En myn hert verlichte.
 Ay myn soetste *Goddinne*
Diane van myn hert
 Myn lust, wensch, siel en sinne
 Beweecht u in myn smert,
 Siet siet d'ellend' waer mee myn droeve leven
 Van u ghepynicht wert
 Die my wilt begheven.
 Wild ghy mijn schoon Hedinne
 My bannen wyt van u
 Wat sult ghy dan doch winne

Ey! ey! dat seght my nu,
Niet anders dan dat ick ontydich sterve
En voor u wreetheyt schuw,
Moet als ballinck swerven.
Soo myn staghe ghebeden
V doch beweghen niet,
Noch myn afghesloofde leden
Dan op myn Minne siet,
Ick bid, ick smeeck, de oorsaeck van myn plaghen
En blyven int verdriet
Om u te behaghen

Ronsaeus.

[O Blaeckerende Son]

Op de Wijse: Orange.

1.

O Blaeckerende Son
 Die my myn vryheyt con
 Benemen door u clare glans
 Dat ick verwonne schyn altans,
 Hoe strale // en male // voor myn ghesicht
 De voncken van u cracht,
 Hoe schyne // met pyne
 V lonckjes in mijn herte soo onsacht.

2.

Hoe can u schoonheyt doch
 Soo vrevel syn, dat noch
 Myn klachten of ghebieden u
 Niet maecken van de wreetheyt schuw,
 Syn heden // de reden // gans niet geacht,
 Of wilt ghy die versmaen,
 En heetent // onwetent
 Mijn Engheltje by u mach wel ghedaen.

3.

Ten kan myn hertje neen,
 Neen t'ken niet soo ick meen
 Van u voor goet werden ghekent
 Want myn ghemoet dat tuycht ghy bent
 Bedarich // mewarich // en goedertier,
 Weldadich en volmaeckt,
 Ick mercke // u wercke
 Begint ghy licht doch vaerdich ghy die staect.

4.

V schoonheyt onghemeen
 Die doen my u alleen
 Beminne in dees Werelts dal
 Ick brommen uyt met groot gheschal,
 Volmondich // en bondich // door reens beleyt
 Dat ghy't hier al verwint
 In gave // soo brave
 Als ghy men niemant meer op aerde vint

5.

Veel hebbender vermaert
 Geschreven vande vaert
 Van *Helena* de Griekxsche Maecht
 Daer Grieckelant noch roem van draecht,
 Heur wesen // dat presen // sy volmaeckt
 'tWas een soo schoone Vrouw,
 Doch waerder // vermaerder
 En schoonder als *Helena* ick u houw.

6.

Princes myn lieve lust
 Myn aenghename rust
 Myn leven en myn onderganh
 Myn vryheyt en mijn staffe dwangh,
 Te spade // ghenade // myn niet betoont
 Blust doch mijn vlamme heet

Die d'ooghe // uyt vlooghe
Van u Mijn Sonne laes! soet en wreet.

't Verkeert haest.

[Ghy schoonste van ons Wout-Goddinnen]

Op de Voyse: Belle Bergere galante.

1.

GHy schoonste van ons Wout-Goddinnen
Blyft wat staan en hoort een woort,
Dat mijn droef verwarde sinnen
V te segghen nu bekoort,
Van mijn Minne, van mijn pijn.

2.

Waerom gaet ghy angstigh vluchten
Door my die u Minnaer ben,
En die door ghestadigh suchten
V wil brenghen tot beken
Van mijn Minne, van mijn pijn.

3.

Of sallet u dan yets baten
Dat ghy my in droefheydt doot?
En my trouloos gaet verlaten,
Daer ick ben in groote noot
Van mijn Minne, van mijn pijn.

4.

Denckt den Hemel sal het wreecken
Aen u d'oorzaeck van mijn end',
En de Wouden sullen spreekken
Dat ick sterve in d'ellend'
Van mijn Minne, van mijn pijn.

5.

Laet u wreede hart beweghen
Schoone die my hebt ghevaen,
En komt my droeve Minnaer teghen
Die heel swaer ben over-laen
Van mijn Minne, van mijn pijn.

6.

Troost my in mijn droeve lyden
Schoon Goddinne van mijn hart:
Op dat ick my weer verblyden
Naer so lang gheleden smart
Van mijn Minne, van mijn pijn.

Ronsaeus.

[Den Hemel die niet haest en stilt]

Op de Voyse: Van Coridon en Silvia.

1.

DEn Hemel die niet haest en stilt
Heeft my mijn vreught beslooten:
Mijn ooghen, die vol traenen swilt
My hebben nat begoten:
Sal mijn jonck hart
Dees bitter smart
Meer dulden en vergrooten.

2.

Hoe lang sal ick met traenen heet
Mijn swaer ellend' betuyghen,
Hoe lang sult ghy bestryden wreet
En al mijn kracht uyt suyghen,
Liefde mijn Jeught
Niet langher meught
Dus naer dijn wille buyghen.

3.

O droeve reys, Vooghdes adieu!
 Mocht ick dy weer ghenaecken:
 't Lichaem scheyd, maer 'thart blyft u,
 Dat doet my pijnne smaecken,
 Och wist maer ghy!
 Wat ick al ly:
 'T souw u melydigh maecken.

4.

'T is nu een langhe tydt verleen
 Dat ick mijn bloet verteere,
 Een langhe tydt ist nu met een
 Dat mijn noot lot ginck weere,
 Dat noyt de Son
 Mijn ziele kon
 Schynen naer mijn begheeren.

5.

Ghewacht heb ick nu al te lang
 Niet sonder veel ellenden:
 Hoop en wanhoop my maeckte bang,
 Dat my zou 't leven enden:
 In Min verbaest
 By nae beraest
 Wild' ick my selven schenden.

Ronsaeus.

Liedeken,

Stem: Schoon Lief wilt myn troost gheven.

HAnsjen doen ick u seyden
 Wacht u veur sulcke Meyden
 Als d'Kattegatjens net,
 Doen ginckt ghy lelijck kijcken
 Mijn raed' most van u wijcken
 Nou leght ghy int smeer-bedd'.
 Ghy achten niet mijn woorden,
 Maer spraect als den verstoorden:
 Wat roertet jou byget
 Ick wil mijn ghelt verpoyen
 Met Marry, Moertjen moyen,
 Nou leght ghy int smeer-bedd'.
 't Keysers kijnt o Maetjen
 Gheeft wel een goelick praatjen
 Soo langh ghy Gout byset,
 Maer pover quam jou byten
 Jou Kroonen zijn al Myten
 Nu ghy leght int smeer-bedt.
 Ontrent het Pickeurs plaesjen
 Liept ghy te veel cort Baesjen
 By Hoeren grof en vet,
 Dat sal u ien poos heughen
 Ick seght u, sonder leuyghen
 Nou ghy leght int smeer-bedd'.

Hansjen ofmen wat lachten
Om jou, wilt dat niet achten,
Maer op mijn reden let,
Met u voet stopt u ooren
Ghy sult het dan niet hooren
Hoe ghy leght int smeer-bedd'.

Komt ghy weer uyer muyten
Soo kuyert vry na buyten
En deynckt in wat Parket
Ghy in Stee hebt ghelegen,
Men weet het alder wegghen
Hoe ghy leght in't smeer-bet.

I.P. Roosendael.

[De Winter en de Doodt die doen het al versterven]

*DE Winter en de Doodt die doen het al versterven:
 Ick vreef' de Winter oock als ick myn leughd' sal derven,
 VVech Venus sal't dan zyn, myn tuychjen is ontstelt,
 Ick ben niet als ick placht meer sulcken Man in't Velt.*

Ronsaeus.

[De grillighe Wijnter die komt vast an,]

Op de Stemme: Phoebus is langh over de Zee.

1.

DE grillighe Wijnter die komt vast an,
Besnuwt so zinnen de Boomen en Velden:
Heel gheestigh op Schaetsjens rijdt onse Jan,
'Twijl Mieuwes en Trijn de sleetjens vast telden
En Neel met Jaap was op de tocht,
Het *Amsteltjen* langhs na t'huysjen ter Locht
Waer Neel haer Peetjen besocht.

2.

Ons Pietjens Joosje die quam uyt de Wijn,
Met swarte Branckjen, dat dertele diertjen,
'Twijl Keesjen kolfden heel bruyntjens en rijjn,
Ginck Frans en Leendert en droncken een biertjen:
Maer Ritsert maacktent al te bont
Met Swaentjen die hy om een hoeckjen vont,
Soo dat het elck verstont.

3.

Het mallen, het stoeyen en had gheen end',
Tot dat ouwe Franck haer daer op bekipte
Doe keeckense bril toe (dat jou God schend'
Riep Freeckjen den dutter) t'wijl sy vast stipte:
O laetme gaen riep Swaentjen doe,
Je breektme het Lijf, je maacktme so moe
En hoor noch 'tverwijten toe.

Ronsaeus.

[Silvia myn schoone en trotse Goddin,]

Op de Wyse: Vvhat if a daye, or a moneth, or a yeare.

SILVIA myn schoone en trotse Goddin,
Alleen den roem // en den bloem // van alle schoone,
Segt hoe lang sult ghy noch in uwen zin
My u slaef, och! och! met veel ellents gaen loonen?
Sal ten geener tijden dan
Op houden dees plaaghen,
Die 'k niet langer lijden en kan
Noch int hart verdraaghen:
V gebaer // geeft my vaer // en sal my doen sterven
Wat suld ghy // dan t'onty // meer van my verwerven.
Merct *ô* myn schoon // opt vertoon // van myn min
En t'eeuwich besluyt van myn getrouwicheden,
Die t'allen tijden achter haer Goddin
V myn lusten haer Goddelijck aengebeeden,
Sult ghy die verlaten gaen
Oock myn u arm slaave:
Dat en kan ick niet verstaen
Want u goede gave
Neyghen naa // het ghenaa // der barmherticheden,
En u oogh // tot medoogh // van liefden vreedden.

Al wat de Son // gestralen kon // hier om laagh,
Is maer schijn // so dunckt myn, van u Hemels wesen?
Ist dan gheen reen dat ick eerbiedich draagh
V naams lof boven alle Sterren ghepresen,
Schoon Goddin, myn troost, myn hert
Al laet ghy my in lijden,
K'hoop niet dat ghy in myn smert
V noch sult verblijden,
Maer de vreuchds // syn myn jeuchds // die my hebt gegeven
In myn smart // t'meeste hart // dat is u leven.

Alleen de Hope.

Liefd', en Minnens Liedt,

Op de Stemme: Cupido gheeft my raat, om myn Liefds Hart, &c.

DE Liefde ende Min is tweederley verscheyden
 De Liefd' laydt t'al tot goet, de Minne doet verleyden,
 Want rechte Liefd' bestaat, in rechte Liefdens aart,
 En gayle Min vergaet wanneer Liefds liefde baart.
 De Liefde gaet de Min, in deucht heel verr' te boven
 De Min die hout de Liefd', door gayle Min verschoven,
 Maer Liefd' tracht weer nae Liefd, en minne mint het gayl
 En Liefd' die haat de Min, door Liefd en deuchdens Hayl.
 Wanneer daer twee door Min, met min haer t'saemen voegen
 En dat hy door die Min, in Minne wel ghenoeghen,
 Soo blijft de Min zoo langh in Minne teelingh zoet,
 Tot dat de gayle Min, haer Min-lust heeft gheboet.
 Als nu de Min dan heeft, haer gayl-heyts lust ghenooten
 En dat de Min met lust, haer weer-Min heeft begooten,
 Sijt eggich dan eerst smaackt, dat haer tot Etter brengt,
 Dan voelt de Min t'onheyl, waer in s'haer heeft vermengt.
 Maer als de Liefd' met Liefd', haer echtzaem gaet vergaren
 En dat zy niet uyt Min, maer uyt Liefd' zoeckt te paren
 En sy door Liefdens aart, de Liefde brengt tot deucht
 Dan heeft de Liefdens glants, haer vande Min gheveucht.
 Want Liefde blijft altoos in liefdens trouwe menghel
 Daer d'een den ander Liefd', is t'altoos liefdens enghel,
 Wt rechte Liefd', ick u door liefde heb ghesocht
 En k'wensche dat de Liefd', steeds om weer liefde docht.
 Als d'een aldus syn Liefd', in anders Liefd' gaet breken,
 En d'anders Liefd', in d'een Liefds Hart weer heeft gekeken,
 En Liefd' daer anders niet, dan liefde in en vint,
 So saylt de Liefd' met Liefd', ghestadich voor de wint.

VVie ghenoecht.

Liedeken,***Op de Wyse: Het was een Wals Walinnetgen.***

Slet hoe het wicht syn Sluyertje
 Mijn voor de ooghen bynt,
 Lest gingh ick om een kuyertje
 Met Luytghen Aelghens kynt,
 Maer door de gangh // vielt my soo bangh
 Vermits de dwerrel wynt.

Wy namen ras van Stee de wijck
 't Was sa de poort ontsluit
 Ons gangh was recht nae Sloterdijck
 Wy quamen bruyntges uyt,
 Luytghen wiert moe // en ick daer toe
 Dus creeghen wy een Schuyt.

Ick roeyden vast door 't Slootgen // claer
 En Luytgen sat aen 'tRoer
 Ey lieve kyck in't bootgen // daer
 Soo riep een styve Boer,
 De Stuerman heeft // heel onbeleft
 Recht reetschap als myn Moer.

Ghy onbesuysde bulleback
 Sprack Aeltgens kynt schaem root
 Se grauden dat ick niet en sprack
 Ick sey moer tis gien noot,
 Jouw deucht, jouw eer // vermach veel meer
 Als roemen nae u doot.

Daer nae soo sloech haer tongetjen
 Siet voor u riep myn Roos,
 Daer dobbert een bol Jongetjen
 Bedoven in het croos,
 Het doock terstont // tot inde gront,
 Maer in een corte poos

Sloech het zyn hanghden aen ons stuer
 Syn beentgens op het boort,
 Myn Luytgen sach so evel suer
 Ay Leendert roeyt doch voort,
 Hoe staet de geck // ey lieve treck
 Jou Riemen soo 't behoort.

Gangs donder heb ick nu gien kracht
 Daer speult de Nicker mee
 Wat dat ick roey met al myn macht
 'tSchip wil niet van zyn stee,
 'tRoer gaf een krack // de riem die brack
 'tGheen ons Cupido dee.

Dat onbeleefde guytje // jongh
 Greep Luytgen by haer hanght,
 En ick voort uyt het Schuytje // sprongh
 Seer spoedich op het Langht,
 Noyt soo bevreest // heb ick gheweest
 Ick viel door schrick int sanght.

Ick wist niet wat ick dencken souw
 Soo kleyn waert van ghewas,
 Hey Vryer riep hy neemt het touw

En steeckt het hout in t'gras:
Neen lansje ziet // ghy spreekt voor niet
Het gheeft my nu gheen pas.

Myn Luytgen seech int Schuytje neer
Beswymde kout en stijf,
Ick dacht benaut Och! lieven Heer
Wat comt de Meyt opt lyf,
Is t'popelsy // of tovery
Ick weet niet waer ick blyf.

Haer aensicht was soo bleeck gheverft
Ick teech het water in,
Gangs lyden soo de Meyt hier sterft

Wel wel weten dat ick bin
 De oorsaeck snoot // van Luytgens doot,
 Dus met een dolle sin.
 Gaf ick de binghel sulcken bos
 En stiet hem over zy
 Voort bont ick Luytgens Cousebant los
 Dus quamt een weynich by,
 Ick was vol vrees // Luytghen die rees
 Gans stichters 'k was soo bly,
 Prins eer dit lieve weckertje
 Vlucht willich van ons vlooch
 Soo greep dat slimme leckertje
 Twee Pylen met zyn Booch,
 D'een raeckten myn // vol druck en pyn,
 D'aer Luytgen tot meedooch.

Scheyt-Liedt,

Op de Voys: Ach ongheluckighen dach.

Adieu Groen Oosterwyck
 Waer sachmen uws ghelijck,
 Van kruyden, boomen, weeldich rijck
 Van zaet, van schoone Landen hooch,
 Die brallich flick'ren in het ooch.
 Adieu ghy goed' ghemeent
 Die vreedich leeft vereent
 Door Godt die u zyn heyl verleent,
 En voor u draecht zyn sorghe soet
 Als d'Herder voor syn Schapen doet.
 Adieu susteren reyn
 Van t'Oosterwijcker pleyn
 Bidt doch den Heere alghemeyn,
 Hy u beware voor ellent
 Als d'Appel zynder ooghe jent.
 Adieu ghy Dochters al
 Die ick niet noemen sal
 Vermits de [...] in ghetal,
 Leeft eerlijck, vrolijck na den eysch
 Niet nae de lust van Adams vleysch.
 Adieu ghy Jonghmans mee
 Leeft doch in rust en vree
 En reyne Liefde t'elcker stee,
 Betoont u deucht aen Weeuw of Meyt
 Met overgroote soeticheynt.
 Adieu o Linde schoon
 Die heerlijck staet ten toon
 Dat waerdich wesen sou u loon
 V te omcing'len met Laurier,
 Of met het jeuchdich Eglentier.
 Oorlof ghy Vrienden t'saem
 'K verswyck voor u myn naem
 Hoe wel k'myn niet te noemen schaem,

Maer myn advys is *VWie ghenoecht?*
Dit docht myn goet hier by ghevoecht.

Wie ghenoecht.
FINIS.